

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE
BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

dinsdag

mardi

14-11-2000

14-11-2000

11:00 uur

11:00 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Alexandra Colen tot de minister van Financiën over "de aanhoudende zwakte van de euro en de gevolgen ervan" (nr. 514)	1
<i>Sprekers: Alexandra Colen, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	
<i>Moties</i>	4
Interpellatie van de heer Jean-Pierre Viseur tot de minister van Financiën over "de fiscale uitgaven van de vennootschapsbelasting" (nr. 523)	5
<i>Sprekers: Jean-Pierre Viseur, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Financiën over "een loopbaan bij het Aankoopcomité" (nr. 2560)	10
<i>Sprekers: Greta D'Hondt, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de oprichting van een polyvalent controlecentrum te Tielt" (nr. 2571)	12
<i>Sprekers: Trees Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de BTW-verlaging voor de kringloopcentra" (nr. 2630)	13
<i>Sprekers: Trees Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	
Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de bevordering van het personeel in het ministerie van Financiën" (nr. 2620)	13
<i>Sprekers: Dirk Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	
Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de vergoedingen voor ambtenaren van de centrale diensten" (nr. 2621)	14
<i>Sprekers: Dirk Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	
Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Financiën over "het fiscaal regime van vergoedingen uitbetaald door de curator" (nr. 2623)	16
<i>Sprekers: Servais Verherstraeten, Didier Reynders, minister van Financiën</i>	

SOMMAIRE

Interpellation de Mme Alexandra Colen au ministre des Finances sur "la faiblesse persistante de l'euro et sur les conséquences de cette faiblesse" (n° 514)	1
<i>Orateurs: Alexandra Colen, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	
<i>Motions</i>	4
Interpellation de M. Jean-Pierre Viseur au ministre des Finances sur "les dépenses fiscales à l'impôt des sociétés" (n° 523)	5
<i>Orateurs: Jean-Pierre Viseur, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	
Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Finances sur "une carrière au Comité d'acquisition" (n° 2560)	10
<i>Orateurs: Greta D'Hondt, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	
Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la création d'un centre de contrôle polyvalent à Tielt" (n° 2571)	12
<i>Orateurs: Trees Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	
Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la diminution du taux de TVA pour les centres de récupération" (n° 2630)	13
<i>Orateurs: Trees Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	
Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "la promotion du personnel au sein du ministère des Finances" (n° 2620)	13
<i>Orateurs: Dirk Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	
Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "les indemnités attribuées aux fonctionnaires des services centraux" (n° 2621)	14
<i>Orateurs: Dirk Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	
Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre des Finances sur "le régime fiscal des indemnités versées par un curateur" (n° 2623)	16
<i>Orateurs: Servais Verherstraeten, Didier Reynders, ministre des Finances</i>	

**COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN
EN DE BEGROTING**

van

DINSDAG 14 NOVEMBER 2000

11:00 uur

**COMMISSION DES FINANCES ET
DU BUDGET**

du

MARDI 14 NOVEMBRE 2000

11:00 heures

De vergadering wordt geopend om 11.02 uur door de heer Jef Tavernier, voorzitter.

La séance est ouverte à 11.02 heures par M. Jef Tavernier, président.

01 **Interpellatie van mevrouw Alexandra Colen tot de minister van Financiën over "de aanhoudende zwakte van de euro en de gevolgen ervan" (nr. 514)**

01 **Interpellation de Mme Alexandra Colen au ministre des Finances sur "la faiblesse persistante de l'euro et sur les conséquences de cette faiblesse" (n° 514)**

01.01 **Alexandra Colen (VLAAMS BLOK):** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 19 oktober 2000 heb ik tijdens mijn uiteenzetting naar aanleiding van de regeringsverklaring de waardedaling van de euro reeds aangekaart. Ik deed dat ook in de plenaire zitting van 26 oktober 2000. De cijfers zijn bekend. Ik zal ze hier niet herhalen. Sinds zijn introductie op 1 januari 1999 heeft de euro reeds een derde van zijn waarde ten opzichte van de dollar verloren. Wij weten welke nefaste invloed dit heeft op de olieprijs.

In de plenaire vergadering van 26 oktober 2000 antwoordde u met wat ik als een boutade beschouw dat de waarde van een dollar voor de Amerikanen één dollar is en dat een euro voor de Europeanen binnen de Eurozone één euro zou zijn. Wij zouden de waarde van de euro volgens u op zichzelf moeten bekijken en niet voortdurend vergelijken met de dollar. De vergelijking tussen euro en dollar zou alleen van belang zijn in verband met de olieprijs. Ik citeer u, mijnheer de minister: "Het belangrijkste is de interne waarde van de munt, dus de inflatie". En verder zei u: "We moeten blijven geloven in de euro als nieuwe

internationale munt". U gelooft daar dus in, mijnheer de minister. Ik sta er veeleer sceptisch tegenover. De zwakte van de euro tegenover de dollar is niet van aard mijn vertrouwen in de euro te doen toenemen.

Wat u in antwoord op mijn vraag op 26 oktober de 'interne waarde' van de munt noemde, lijkt me evenmin van aard om meer vertrouwen in de euro te krijgen. Ook al herstelt de euro zich de komende weken allicht tegenover de dollar door de Amerikaanse constitutionele crisis wegens het geruzie over de verkiezingsuitslag daar, dan nog neemt het vertrouwen in de euro niet plots toe. Het europroject blijft riskant. Mijns inziens is het zelfs tot mislukken gedoemd. Ik geloof niet dat een muntunie economisch kan werken in een zone waar door de taal-, cultuur-, en mentaliteitsverschillen geen of weinig arbeidsmobiliteit bestaat. Ook politiek neemt het vertrouwen in de euro af. Daarom dring ik aan op een dringende reflectie over de euro waarbij ook de bevolking betrokken moet worden. Het geloof in de euro als internationale munt is immers aan het tanen. We moeten rekening houden met een mogelijke ineenstorting van het project omdat juist de interne waarde van de munt door de inflatie niet zo goed meer is.

U weet wellicht dat op 28 oktober 2000 twee Duitse economen, professor Willem Hankel van de Universiteit van Frankfurt en professor Schachtschneider van de Universiteit van Erlangen-Nürnberg een nieuwe klacht hebben ingediend tegen de introductie van de euro bij het Bundesverfassungsgericht, het Duitse constitutionele Hof. In 1993 had dit Hof aan de Duitse regering de verplichting opgelegd dat de euro een stabiele munt moest zijn. Die stabiliteit veronderstelde een inflatie van maximum 2%.

Beide professoren dienen nu een klacht in omdat deze verplichting volgens hen niet werd nageleefd. De inflatie bedraagt immers reeds 2,8% en ze loopt nog verder op. Daarom willen zij dat het Duitse constitutionele Hof zich opnieuw uitspreekt over de euro.

In het oktobernummer van Vector, het financieel-economisch maandblad van de Fortis-bank, stond dat bij ons de gemiddelde stijging van de consumptieprijzen over de eerste negen maanden van 2000 reeds 2,4% bedroeg tegenover 1% in dezelfde periode vorig jaar. Ook hier werd de euro als oorzaak aangewezen. De euro zorgt dus voor een toenemende inflatie, enerzijds, doordat zijn zwakte de olieprijs sterk opdrijft en, anderzijds, door de opwaartse druk op de importprijzen. Het is dus duidelijk dat de interne waarde van de euro onder druk staat. De bevolking voelt de gevolgen ervan.

In de plenaire vergadering van 26 oktober 2000 zei u nog "dat er geen probleem is voor de koopkracht. Misschien wel voor de olie, maar niet voor de koopkracht in het algemeen". Integendeel, de lage muntwaarde zou voordelig zijn voor de export van onze ondernemingen, zei u. Ik meen daarentegen dat er wel degelijk een probleem bestaat voor de koopkracht wanneer de consumptieprijzen dit jaar met 2,4% stijgen door toedoen van de euro in plaats van met 1%. Ook het argument dat de lage euro onze export zou dienen, vind ik onjuist. Dit gaat alleen op voor export naar landen buiten de eurozone. Onze exportondernemingen zijn echter vooral actief binnen de eurozone. Onze export gaat voor het overgrote deel naar onze buurlanden zoals Nederland, Duitsland, Frankrijk en naar Italië. Daar speelt het competitief voordeel van de euro niet.

Op enkele multinationals na, die voornamelijk buiten Europa exporteren, is de goedkope euro voor onze exporterende bedrijven niet voordelig. Bovendien drijft de dure olie hun transportkosten op.

De euro zorgt daarenboven voor toenemende politieke spanningen binnen Europa. In de Financieel Economische Tijd van 26 oktober las ik dat u de Italiaanse minister van Arbeid hebt bekritiseerd, omdat hij kritiek had op Wim Duisenberg, de voorzitter van de ECB. U vond dit echt onaanvaardbaar en ik lees hier letterlijk dat u "zich toch ook niet mengt in het Italiaans werkgelegenheidsbeleid". Ik denk dat we hier iets problematisch raken. Het is niet uitgesloten dat het Italiaanse, het Duitse of het Franse

werkgelegenheidsbeleid tegenwoordig een rechtstreekse invloed heeft op de waarde van onze munt. Maatregelen en uitspraken van allerlei buitenlandse politici en instanties hebben vandaag een rechtstreeks invloed op onze munt, maar we hebben daar geen enkele politieke controle op. Waarom zou u als minister daar niets over mogen zeggen? Als u zich aan de lijn houdt dat alle politici moeten zwijgen over de euro, behalve de voorzitter van de Europese Centrale Bank en de voorzittende minister van Financiën van de eurogroep, dan kunt u vandaag ook uw mening niet geven over de munt. U bent immers nog geen voorzittende minister.

Als een of andere minister die wij absoluut niet kennen, uw Portugese of Ierse collega bijvoorbeeld, straks voorzitter wordt van de eurogroep en de euro naar beneden praat, dan kunnen wij hem nooit ter verantwoording roepen. Wij als parlementsleden kunnen u hier dan niet meer ter verantwoording roepen, want u zit dan in een positie waarin u - althans naar uw mening - niets mag zeggen. Dat is dus een politiek probleem.

Er is nog een tweede politiek probleem. Voor de noordelijke landen zoals Duitsland, Nederland en België, is de eenheidsmunt zwakker dan hun vroegere nationale munt. In zuidelijke landen zoals Portugal, Italië en Spanje, staat de nieuwe munt sterker dan hun vroegere nationale munt stond. Wij trekken hen omhoog, zij trekken ons omlaag. Er is hier dus sprake van een, om het in Belgische termen uit te drukken, solidariteitsmechanisme tussen het noorden en het zuiden. De zwakke euro zorgt nu echter voor een versterking van de olieschok, waarvan de effecten meer gevoeld worden in het noorden dan in het zuiden. De noordelijke landen, die koudere winters hebben, en bijgevolg meer energie verbruiken voor hun basisbehoeften zoals verwarming, worden meer getroffen door de duurdere olieprijs dan de mediterrane landen. De lasten van de zwakke euro zijn dus niet voor iedereen dezelfde. Daarom verwondert het mij niet dat ruim 80% van de Duitse bevolking tegen de euro is gekant. Als de euro zwak blijft, de olieprijs blijft stijgen - en het ziet er niet naar uit dat de olieprijs zal dalen - en er een koude en lange winter volgt, is het niet onmogelijk dat het volksverzet in Duitsland tegen de euro nog toeneemt. Misschien blaast Duitsland het europroject wel af. In Beieren heeft de minister-president zich reeds openlijk uitgesproken tegen de munt. De economische wetmatigheden zijn immers sterker dan de politieke.

Sommigen, onder meer Peter Baert in de Financieel Economische Tijd van 26 oktober, denken dat een betere communicatie het imago van de euro kan redden. Ik geloof dat niet. Politiek propaganda is niet in staat om het vertrouwen van de bevolking in de euro te herstellen, zeker niet als de bevolking elke dag opnieuw de negatieve gevolgen van de euro aan den lijve ondervindt. Integendeel, dergelijke propaganda zal de geloofwaardigheid van de politici ondermijnen. Dat proces is trouwens al aan de gang.

Onze exportbedrijven die actief zijn in de eurozone, onze middenstanders, de werknemers en de spaarders ondervinden dus hinder van de euro. Die euro zorgt voor grote problemen. Het getuigt van politieke onverantwoordelijkheid om hier blind voor te blijven. De bevolking maakt zich wel degelijk zorgen. Omdat de regering hierop tot dusver niet heeft ingespeeld, stel ik voor om de euro te onderwerpen aan een volksraadpleging. Als de minister het met mijn analyse niet eens is, dan wens ik u te vragen welke argumenten u hebt om te geloven dat er voor de euro beterschap in zicht is. Waarom verwacht u dat de waarde van de euro binnenkort zal stijgen ten opzicht van de dollar? Waarom verwacht u dat de inflatie zal dalen? Indien u deze waardeinstijging van de euro niet verwacht, tot op welk niveau wil de Belgische regering de euro laten zakken alvorens iets te ondernemen? Ik zou daar graag een zeer concreet antwoord op krijgen. Ik vind het onvoldoende dat u zich, zoals bij de vorige vraag, beperkt tot algemeenheden waarin u stelt dat met de koopkracht alles in orde is, dat de export opbloeit dankzij de euro en dat het alleen een zaak is van betere communicatie. Dat is de kern van mijn interpellatie.

01.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, ik heb in plenaire vergadering reeds geantwoord op een mondelinge vraag van mevrouw Colen, want zij haalde zelfs enkele zinnen uit mijn antwoord aan.

Mevrouw Colen was, is en blijft gekant tegen de invoering van de euro. Dat was reeds zo in 1999 en 1998, toen de euro 30% meer waard was dan nu. Misschien pleit u voor de invoering van een specifieke munt voor een regio, een stad of een land, ik weet het niet.

Over de oorzaak van de verzwakking van de euro ten opzichte van de dollar is reeds heel wat inkt gevloeid. Iedereen is het evenwel over de volgende twee punten eens. Ten eerste, aan de huidige koers is de euro zwaar ondergewaardeerd en, ten tweede, niet één, maar meerdere

oorzaken werkten de koersdaling in de hand. Een van die oorzaken is het economisch groeiverschil tussen de Verenigde Staten en de eurozone. De hogere winstverwachtingen in de Verenigde Staten lokken Europese investeerders naar de Amerikaanse markt en dit zet de euro onder druk.

Een andere factor is dat institutionele beleggers in de eurozone vroeger een portefeuille beheerden die gediversifieerd was op het gebied van de munt, met beleggingen in, bijvoorbeeld, Belgische en Franse frank of Duitse marken. Nu al die munten opgegaan zijn in de euro, moeten zij hun portefeuille opnieuw diversifiëren en dit houdt per definitie een belegging in andere munten dan de euro in, dus bijvoorbeeld in dollars.

De sterke economie van de eurozone, dus ook die van de Belgische bewijzen - wat de minister van Begroting vandaag nog bevestigd heeft en ook tijdens het begrotingsdebat nog aan bod kan komen - dat de verzwakking van de euro tot nu toe geen nefaste gevolgen op onze economie heeft uitgeoefend. Recente herberekeningen van het Planbureau hebben uitgewezen dat de opwaardering van de dollar sinds april 2000 tot gevolg heeft gehad dat de Belgische uitvoer van goederen en diensten op middellange termijn toeneemt met meer dan 1%, zowel naar de landen buiten als binnen de eurozone.

De verbeterde concurrentiepositie van de landen van de eurozone leidt immers tot een toename van de economische activiteit en dus tot een expansie van de uitvoermarkten binnen de eurozone zelf. Dit beïnvloedt het BBP op positieve wijze. De economische groei stijgt in 2000 met 0,4% en in 2001 met 0,3%.

Op het gebied van de werkgelegenheid worden op middellange termijn 17.000 nieuwe arbeidsplaatsen verwacht.

De verbetering van het economische klimaat heeft ook een gunstige weerslag op de overheidsfinanciën. Aan een te lange onderwaardering van de euro zijn natuurlijk bepaalde risico's verbonden, vooral als die gepaard gaan met hoge aardolieprijzen. Het gevaar ligt, zoals u begrijpt, vooral in een mogelijke opstoot van de inflatie.

Op basis van de reeds eerder geciteerde berekeningen van het Planbureau blijkt dat de stijging van de dollarkoers sinds april van dit jaar de inflatie doet versnellen met 0,5% op korte termijn en met 0,1 tot 0,2% op middellange termijn. Het beleid van de Europese Centrale

Bank is dan ook gericht op het instandhouden van de prijsstabiliteit. Dit is trouwens ook de uitdrukkelijke opdracht van de Europese Centrale Bank.

In afwachting van de herwaardering van de euro moet ons beleid erop gericht zijn de fundamenteën van de economische activiteit te versterken. Op Europees vlak kan dit worden gerealiseerd onder andere door een versterking van de coördinatie van het economisch beleid.

Het is een doel voor de Ecofin, maar ook voor de Eurogroep, voor de ministers van de eurozone en op nationaal vlak door het voeren van een verantwoorde begrotingspolitiek. We kunnen besprekingen hebben over de begrotingspolitiek van vorige week. Het gaat ook over het doorvoeren van structurele hervormingen, inclusief belastinghervormingen, waarover wij het volgende week trouwens zullen hebben.

Ik blijf een voorstander van de euro, maar dat is niet uw opinie zoals u evenmin in 1998 of 1999 voor de euro was. Ook al houdt u nog jaren aan uw mening vast, toch zal ik de euro blijven steunen. Stel dat wij in 1999, ten tijde van de dioxinecrisis, nog een Belgische frank hadden gehad, dan bevonden wij ons in een uitermate zwakke positie. En dit is nog maar één voorbeeld. Ik heb er nog een paar andere, maar dit ene voorbeeld illustreert waarom ik een voorstander blijf van de Euro.

01.03 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u houdt vast aan uw positie en blijft wachten op de opwaardering van de euro. In mijn geval gaat het niet om een principiële kwestie. Van bij het begin heb ik signaleerd dat er problemen zouden kunnen komen met de euro en dat we niet massaal euforisch achter die idee aan moesten lopen.

Ik stel vast dat dit thema op Europees vlak een heilig huisje is, waarover geen discussie mogelijk is. Bij de invoering kon dit niet en nu - nadat blijkt dat niet alles even vlot verloopt - mag hierover niet echt gediscussieerd worden. De voorbije weken hebben wij vastgesteld dat de Europese Centrale Bank moet waken over de prijsstabiliteit die inderdaad in het gedrang komt. De ECB blijkt niet in staat het waardeverlies van de euro te stoppen.

U wilt blijkbaar af van de fixatie op de wisselkoers van dollar. Welnu, de zwakke euro heeft al tot een toename van de inflatie geleid. U zegt - aan de hand van cijfers van het Planbureau - dat wij in

afwachting van een waardeinstijging van de euro slechts ons beleid kunnen voortzetten. Vindt u niet dat een koerswijziging te overwegen valt, waarbij rekening wordt gehouden met de negatieve gevolgen van de zwakke euro?

Ik begrijp wel dat u geen fundamentele kritiek op de euro mag formuleren, omdat dat tot een verdere verzwakking van de munt kan leiden, wat uw Europese collega's u kwalijk zouden nemen. Wat een minister van 10 miljoen Belgen zegt, heeft inderdaad een weerslag op 250 miljoen Europeanen. Daarom precies kan u niet antwoorden op vragen gesteld door vertegenwoordigers van deze 10 miljoen mensen. U zit vast aan het Europroject en hier komen we op een terrein waar geen enkele controle meer is, een duidelijk bewijs van het gebrek aan democratische legitimiteit van het project.

Uw collega's staan voor hetzelfde dilemma: men heeft inderdaad een gezamenlijke munt gecreëerd voor een Europa dat nog lang geen eenheid is, cultureel evenmin als politiek.

Eigenlijk heeft de vorige regering de kar voor het paard gespannen. Nu zit men vast en geraakt men niet vooruit. En dat is precies het probleem. De introductie van de euro erodeert langzaam maar zeker de politieke geloofwaardigheid rond het hele project, en het is geen kwestie van cijfers van het Planbureau. Politici spannen niet ongestraft de kar voor het paard, want de mensen die mee op de kar zitten aanvaarden niet dat ze vast zitten en nergens geraken.

Het is mogelijk dat de huidige politieke moeilijkheden in de Verenigde Staten leiden tot een lichte heropleving van de euro tegenover de dollar. In overeenstemming met uw eerdere woorden stel ik dat wij ons daarop niet mogen fixeren. Het euroconcept blijft fundamenteel verkeerd. De euro mist de politieke legitimiteit om als eenheidsmunt te fungeren. Het volk ziet dit op dit moment blijkbaar duidelijker in dan zijn leiders. Daarom wil ik er nogmaals op aandringen dat er in ons land, net als eerder in Denemarken, een referendum komt waar de bevolking zich kan uitspreken over de vraag of ze verder wil gaan met het euro-experiment, vooraleer eind volgend jaar de grote omwisseling van munten en briefjes van start gaat.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Alexandra Colen en de heer Hagen Goyvaerts en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van mevrouw Alexandra Colen
en het antwoord van de minister van Financiën,
gelet op de stijging van de inflatie door enerzijds de hogere energieprijzen ten gevolge van de lage euro, en anderzijds door de opwaartse druk op de importprijzen, eveneens ten gevolge van de lage euro;
gelet op het gebrek aan democratische legitimiteit van de Europese eenheidsmunt;
verzoekt de regering om, alvorens eind volgend jaar de grote muntinwisseling plaatsvindt waarbij muntstukken en biljetten in Belgische frank definitief worden omgezet in stukken en biljetten in euro, een referendum te houden onder de bevolking met de vraag of zij met de euro-operatie wenst door te gaan."

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Alexandra Colen et M. Hagen Goyvaerts et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de Mme Alexandra Colen
et la réponse du ministre des Finances,
vu l'augmentation de l'inflation due, d'une part, à la hausse des prix de l'énergie attribuable à la faiblesse de l'euro et, d'autre part, à la pression accrue sur les prix à l'importation, imputable également à la faiblesse de l'euro;
vu le manque de légalité démocratique de la monnaie unique européenne;
demande au gouvernement d'organiser, avant qu'ait lieu à la fin de l'année prochaine la grande mutation monétaire lors de laquelle les pièces de monnaie et les billets de banque libellés en francs belges seront définitivement convertis en pièces et en billets libellés en euros, un référendum visant à demander à la population si elle souhaite que cette opération de conversion en euros soit poursuivie."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Jean-Pierre Viseur, Jacques Chabot en Georges Lenssen.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Jean-Pierre Viseur, Jaques Chabot et Georges Lenssen.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.

La discussion est close.

02 Interpellation de M. Jean-Pierre Viseur au ministre des Finances sur "les dépenses fiscales à l'impôt des sociétés" (n° 523)

02 Interpellatie van de heer Jean-Pierre Viseur tot de minister van Financiën over "de fiscale uitgaven van de vennootschapsbelasting" (nr. 523)

02.01 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV):
Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, j'ai examiné avec beaucoup d'attention l'inventaire des exonérations, abattements et réductions qui influencent les recettes de l'Etat. Ce document, qui est généralement transmis au parlement en annexe du budget des Voies et Moyens, est révélateur de la politique menée en matière fiscale.

Ce qui m'a frappé en examinant ce document, c'est l'évolution des dépenses fiscales à l'impôt des sociétés, qui ont énormément augmenté au cours de la dernière décennie. Il est remarquable de constater que ces dépenses ont augmenté beaucoup plus vite que le rendement de l'impôt des sociétés.

Je vais vous citer quelques chiffres. Pour l'exercice 1990 - c'est-à-dire il y a une dizaine d'années -, les dépenses fiscales pour l'Isoc se montaient à environ 80 milliards de francs, pour un rendement de l'impôt de 160 milliards. Le rapport entre ces deux postes était donc d'environ 50%. Pour l'exercice 1998, qui est le dernier exercice pour lequel je dispose de chiffres, le rendement de l'impôt s'élevait à 269 milliards pour 296 milliards de dépenses fiscales, soit un rapport de 109%. Durant cet exercice, les dépenses ont donc été supérieures au rendement de l'impôt en matière d'Isoc. Ce rapport est énorme si on le compare au même rapport - dépenses fiscales sur rendement de l'impôt - pour l'IPP, où il est de l'ordre de 15%. Et si l'on prend ce même rapport pour l'ensemble des impôts, dont on exclut précisément l'impôt des sociétés, il est d'environ 10%.

Par ailleurs, il faut tenir compte du fait que ce document ne reprend pas l'ensemble des exonérations, abattements, etc., dont bénéficient les sociétés. Pourquoi? La réponse à cette interrogation s'articule en trois points.

Premièrement, il s'agit uniquement des dépenses fiscales quantifiables. En effet, pour un certain nombre de postes, le document ne peut pas citer de chiffre. L'administration reconnaît donc qu'il

s'agit là d'une dépense fiscale, mais qui n'est pas incluse dans le chiffre total de 296 milliards de francs pour l'exercice 1998.

Deuxièmement, d'autres mesures ne sont pas considérées comme des dépenses fiscales au sens de la définition qui en est donnée par le Conseil supérieur des finances. Donc, même si ces mesures ne sont pas intégrées dans le montant que je viens de citer, elles profitent aux sociétés, et plus particulièrement aux grandes entreprises. Je pense ainsi aux revenus définitivement taxés. Est considéré comme définitivement taxé à l'impôt des sociétés, un revenu qui a été taxé à l'étranger à au moins 15%. Il échappe de la sorte à l'imposition de $\pm 40\%$ qui lui aurait été appliqué dans notre pays. La différence représente évidemment un avantage important.

Je comprends bien que l'on ne peut pas taxer deux fois les mêmes revenus. Je ne suis pas du tout hostile au principe. Je fais seulement remarquer qu'il y a là un avantage non négligeable. Dans l'inventaire dont j'ai déjà parlé, cet avantage est estimé à environ 127 milliards en ce qui concerne l'exercice 1998.

Et troisièmement, l'inventaire des exonérations, abattements et réductions est incomplet. En effet, nous avons rencontré en février dernier le délégué du gouvernement belge auprès du groupe Monti, groupe qui travaillait sur le code de conduite pour les sociétés. Les travaux de ce groupe ont abouti à une liste de régimes fiscalement dommageables. Cette liste en répertoriait principalement cinq pour la Belgique: les centres de coordination, les centres de distribution, les centres de services, les mesures «Infocap» et les «Foreign sales corporations» (FSC), qui ne concernent que des sociétés américaines.

Or, dans l'inventaire des exonérations et abattements, seuls les centres de coordination sont repris; les quatre autres régimes dommageables ne sont pas repris dans l'inventaire. S'ils y étaient, ils feraient fatalement encore gonfler ce chiffre.

Je veux aussi signaler qu'à l'intérieur des dépenses fiscales à l'Isoc, un poste a littéralement explosé alors que les autres restent plus ou moins stables, bon an mal an. Je cite: «L'exonération des plus-values réalisées sur les actions ou parts dont les revenus éventuels sont susceptibles d'être déduits comme revenus définitivement taxés». Ainsi, lorsqu'il s'agit de parts dont les revenus sont définitivement taxés, les plus-values

sont aussi exonérées d'impôt. C'est l'application de l'article 192 du CIR 92. Sur ce poste des plus-values que je viens de citer, on est passé de 15 milliards pour l'exercice 1992 à 205 milliards pour l'exercice 1998, ce qui fait treize fois plus en six années environ.

Cela fait un moment que je veux discuter de tout cela. C'est pourquoi j'avais écrit le 27 janvier 2000, c'est-à-dire voici à peu près dix mois, au Conseil supérieur des finances au sujet de l'évolution des dépenses fiscales à l'Isoc. Le Conseil supérieur des finances m'a répondu, rapidement, que mon courrier était transmis à l'administration des affaires fiscales; depuis lors, je n'ai rien reçu comme réponse. Je m'en suis inquiété; selon nos informations, monsieur le ministre, une proposition de réponse vous a été soumise avant même les vacances parlementaires. J'ai pris de nombreux contacts avec votre cabinet, j'ai tenté à de nombreuses reprises d'atteindre votre nouveau chef de cabinet qui, à l'époque, était chargé spécialement des affaires fiscales, mais je regrette de devoir vous dire que je n'ai jamais pu obtenir de réponse, ni écrite ni orale. C'est peut-être anecdotique, mais je tiens à le signaler parce que c'est malgré tout décevant.

Je veux aussi comparer ce qui précède avec la déclaration gouvernementale. Qu'y lit-on concernant la matière dont nous parlons aujourd'hui?

Je lis: «En matière d'impôt sur les sociétés, le gouvernement suivra la tendance internationale favorable à une diminution des tarifs nominaux, et ce, dans un cadre budgétaire neutre. Une réforme sera préparée tendant à réduire le taux d'imposition, compensé par une réduction du nombre de possibilités de déduction. Dans ce cadre, le statut fiscal des PME et, en particulier, des plus petites entreprises, doit être revalorisé pour stimuler l'investissement sur fonds propres».

Monsieur le ministre, il me semblait donc devoir attirer votre attention sur les possibilités que représentent les dépenses fiscales pour réaliser l'accord du gouvernement, c'est-à-dire diminuer les dépenses fiscales, de même qu'éventuellement durcir le régime des revenus définitivement taxés pour pouvoir effectivement diminuer le taux nominal d'imposition et, grâce à cela, revaloriser le statut fiscal des PME.

En effet, quand on parle de rendement de l'Isoc et de dépenses fiscales à l'Isoc, il faut savoir qu'en ce qui concerne les dépenses fiscales en tout cas,

ce sont surtout les très grandes entreprises qui en profitent évidemment.

Je veux me référer ici à une étude qui date de 1996, déjà quatre ans: il s'agit d'une étude faite par la CSC pour citer exactement mes sources. Selon cette étude, le taux d'imposition réel moyen était de 32% environ pour les PME, tandis qu'il descendait à plus ou moins 16% pour les grandes entreprises; il s'agit donc du simple au double. Le premier ministre a d'ailleurs dit dans son intervention sur la déclaration gouvernementale que, si nous avions un taux facial d'imposition pour les sociétés d'environ 40%, le taux réel d'imposition n'était que de 33%, puisque, entre le taux facial et le taux réel, il apparaît une différence. Je veux en tout cas insister sur le fait que, selon la taille de l'entreprise, les dépenses fiscales ne sont pas les mêmes: elles profitent essentiellement aux très grandes entreprises.

Voilà donc ce dont je voulais débattre en vue de la réforme de l'impôt des sociétés. Que pensez-vous de tout cela, monsieur le ministre? Vous êtes-vous déjà penché sur le phénomène d'accroissement rapide des dépenses fiscales à l'Isoc et en particulier sur l'exonération des plus-values? Je veux parler de l'article 192 du CIR 1992.

Allez-vous ordonner à l'administration des affaires fiscales de compléter l'inventaire des exonérations et abattements, au moins avec les systèmes fiscalement dommageables qui en sont absents aujourd'hui et qui sont repris dans la liste en question?

02.02 **Didier Reynders**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, je préciserai d'abord à M. Viseur l'état de la question. M. Viseur fait référence, dans son interpellation, à la déclaration gouvernementale qui mentionne effectivement la réduction des tarifs nominaux, compensés par une réduction du nombre de possibilités de réductions d'impôts, d'exonérations et de déductibilités qui existent pour l'instant.

Je lui confirme que lors de l'installation du Conseil supérieur des finances du 10 juillet dernier, je l'ai chargé de remettre des propositions en la matière pour la fin de l'année. Je réponds à votre question sur des précisions constantes en matière de dépenses fiscales. Il est évident que, dans les prochains rapports relatifs aux dépenses fiscales, on essaiera de compléter le plus possible les documents. Je ne peux pas vous renseigner davantage sur la situation intermédiaire. J'ai demandé un rapport au Conseil supérieur des finances pour la fin de l'année. Dès réception de

celui-ci, je le soumettrai au gouvernement et nous tenterons de réduire les tarifs nominaux, comme cela était prévu dans la déclaration gouvernementale. Ce rapport sera bien entendu déposé en commission et nous aurons l'occasion de débattre de ses conséquences et des mesures à prendre en la matière.

Je vous rappelle qu'un rapport est aussi attendu concernant les déductibilités à l'impôt des personnes physiques, et le recoupement de ces déductibilités.

Il est souhaitable d'attendre ce rapport définitif plutôt que de tenter de compléter le dossier d'une façon ou d'une autre. Pour la réforme fiscale, j'ai dit à plusieurs reprises qu'il fallait attendre quelques mois. Quand la réforme de l'impôt des personnes physiques est sortie en septembre, on était presque surpris. On l'annonçait en commission de semaine en semaine. Si l'on prévoit la sortie d'un rapport du Conseil supérieur des finances pour la fin de cette année, je crois que l'on peut attendre que ce rapport soit effectivement disponible avant d'aller plus loin dans le débat.

Cela étant, je ferai quelques remarques complémentaires. En ce qui concerne les aspects spécifiques que vous avez évoqués, j'ai déjà eu l'occasion de dire qu'a priori, je n'étais pas favorable au rétablissement de la taxation des plus-values. Je vous renvoie à un certain nombre de questions orales qui ont déjà été posées et auxquelles j'ai eu l'occasion de répondre. Je ne suis pas favorable à un rétablissement tel qu'on l'évoque régulièrement, sans que le Conseil supérieur des finances ait procédé à une analyse complète de l'impact d'une telle mesure. Si l'on devait imaginer de réintroduire une taxation des plus-values, cela voudrait dire qu'il faudrait aussi tenir compte des moins-values. Nous sortons d'une période de plus-values exceptionnelles. J'aimerais être certain que les idées lancées en la matière n'entraînent pas des moins-values importantes pour l'Etat, à travers les réductions de valeurs qui seraient à acter dans les prochains mois. Je ne cite aucune société quelle que soit la médiatisation que cette société peut connaître aujourd'hui. Il y a un certain nombre de cas où les moins-values pourraient intervenir de façon importante.

En ce qui concerne le régime fiscal des RDT, la Cour des comptes a mené un examen approfondi sur la question. D'après ce que la Cour m'a communiqué, il entre dans ses intentions de le poursuivre dans les prochains mois. Nous

pourrions en débattre avec cette institution au sein de la sous-commission chargée des relations avec la Cour elle-même.

Je ferai encore deux commentaires. Le premier est évidemment que nous souhaitons poursuivre dans la voie de l'application de l'accord de gouvernement. J'essaie de le faire dans la mesure du possible.

En effet, en matière d'impôt sur les sociétés, la déclaration annonce une diminution du taux nominal compensé par un certain nombre de révisions dans le domaine des déductibilités. Je vous avoue que plus j'entends des commentaires sur les déductibilités, plus je note les chiffres. Vous en êtes dans vos chiffres aujourd'hui à plus de 400 milliards si je tiens compte des RDT. En ajoutant - et nous avons déjà eu l'occasion d'en débattre au cours des législatures précédentes - les quelques dizaines de milliards que l'on me cite régulièrement, rien que pour les centres de coordination, j'ai le sentiment que l'on va arriver à environ trois fois le produit de l'impôt des sociétés. Cela signifierait que, dans le cadre de l'accord de gouvernement, on devrait ramener le taux nominal d'imposition aux environs de 13 à 14%. En effet, en supprimant l'ensemble des mesures, nous devrions bien entendu récupérer tout ce qui fait l'objet aujourd'hui de déductibilités ou d'exemptions particulières.

Si l'on fait ce calcul - et c'est un débat qui a lieu au sein du Conseil supérieur des Finances - il faut savoir dans quelle mesure, en diminuant progressivement le taux nominal et en supprimant un certain nombre de mesures de déductibilité, on peut aboutir à ce type d'effet.

Si nous pouvions mettre en place un impôt des sociétés de l'ordre de 10%, ce qui ne serait pas une mesure isolée en Europe mais qui serait le fait d'un groupe très limité d'Etats - je pense notamment à l'Irlande -, il est probable que nous n'aurions plus besoin d'un certain nombre de mesures permettant d'attirer des investisseurs.

J'ai toujours évoqué le fait que certains calculs, en termes de moins-value fiscale, reposent parfois sur des bases erronées. Imaginez qu'un investisseur à qui l'on annonce qu'il paiera peu d'impôts vienne quand même investir. Si on lui annonce que, par contre, il va payer 20 ou 30% d'impôt des sociétés, je ne suis pas convaincu que l'on puisse clairement faire la comparaison. C'est ce que nous défendons. Quand on parle de mesures dommageables, je rappelle toujours qu'il ne s'agit pas de mesures dommageables à la

Belgique. Ce sont des mesures considérées comme dommageables par la Commission européenne dans le cadre de l'évolution de la fiscalité européenne.

Je le répète, la tendance va dans ce sens. Le premier ministre a rappelé, lors d'un voyage aux Etats-Unis, qu'il souhaitait s'orienter vers un taux d'imposition de 30%, qu'il y avait un accord au sein du gouvernement dans ce sens. Je vous avoue que je ne vois aucun inconvénient à aller plus loin, à descendre à 25, à 20, à 15 ou à 10% si on me démontre effectivement - comme on est en train de le faire de plus en plus au parlement - que les recettes fiscales qui échappent à travers des mécanismes d'exonération, sont deux, trois, peut-être un jour quatre fois plus importantes que la recette globale prélevée aujourd'hui.

On pourrait imaginer une diminution de moitié ou des deux tiers de l'impôt des sociétés si on suit ce raisonnement.

Le deuxième commentaire que je voudrais formuler a trait à l'évolution naturelle du débat politique en la matière. Je suis heureux de constater, de semaine en semaine, que lorsqu'on parle tant de l'impôt des personnes physiques que de l'impôt des sociétés en considérant les contributions directes dans leur ensemble, on évoque de plus en plus l'idée d'une simplification importante en diminuant les taux et en supprimant, dès lors, un certain nombre de déductibilités. C'est le discours tenu dans le premier chapitre de l'intervention fiscale d'à peu près tous les groupes, en tout cas à la tribune d'une séance publique.

Lorsque l'on entre dans le débat, dossier par dossier, que me demande-t-on? Je n'ai pas fait l'inventaire des questions orales posées en commission, des propositions de loi déposées, voire des projets dont nous débattons au sein du gouvernement. En général, on me demande d'inventer de nouvelles déductibilités, de nouveaux systèmes dérogatoires. Cela va de l'impôt des sociétés - je vous confirme d'ailleurs que nous venons de recevoir l'accord de la Commission européenne à ce sujet -, à de nouveaux systèmes de prélèvement du précompte professionnel pour les sociétés de dragage ou de remorquage - vous allez me dire: vous n'y étiez pas favorable. Cela va aussi vers des mesures nouvelles de déductibilité des frais de transport dans le cadre de la mobilité, vers de nouvelles déductibilités pour des investissements économiseurs d'énergie dans la réforme de l'impôt des personnes physiques que je n'avais

évidemment pas prévues puisque a priori cela compliquerait le système. Je constate que la demande est très forte et que l'on va dans ce sens. Cela va - et je le comprends aussi - vers toute une série de demandes de réduction de taux de TVA, taux réduits pour toute une série de nouvelles formules en matière de TVA. Il y aura d'ailleurs encore une question tout à l'heure sur la manière dont on applique les taux réduits pour certaines activités d'économie sociale.

Cela va même jusqu'à des demandes qui portent sur l'impôt des sociétés puisque l'accord de gouvernement lui-même - vous l'avez rappelé - évoque un système d'exonération des résultats engrangés par les PME à condition que ces derniers servent à un réinvestissement. C'est là une très grande simplification du système fiscal. Cette solution s'inscrit, en tout cas, à l'inverse de celle d'un taux nominal plus bas moyennant suppression de mécanismes d'exonération.

Cela reflète une complexité croissante de la vie en société tant pour les personnes physiques que pour les entreprises qui ont choisi le statut de société. Nous nous trouvons, dès lors, dans une contradiction permanente. Dès que j'aurai reçu l'avis du Conseil supérieur des finances, qui auditionnera d'ailleurs probablement un certain nombre d'acteurs économiques et sociaux qui ont demandé à être entendus, je lancerai une concertation avec le monde des entreprises, des partenaires sociaux en général pour connaître les avis.

Jusqu'à présent, j'ai reçu de très nombreuses propositions en vue de fixer le taux nominal plus bas de l'impôt des sociétés (35, 30, 25%). Si les avis sont divergents à ce sujet, le débat n'est jamais très long. On sait à peu près vers quoi s'orienter. Mais j'attends que les partenaires sociaux et les entreprises qui plaident pour cette diminution du taux nominal me proposent une corbeille de déductibilités à supprimer ou à réduire. Des idées existent. Vous en avez d'ailleurs évoqué. J'ai reçu peu de propositions de la part du monde des entreprises. Nous allons tenter de travailler à cette problématique. J'ai le sentiment que nous sommes systématiquement confrontés à deux objectifs peu ou même très contradictoires: un principe de simplification d'application plus aisée du système fiscal et une volonté de rencontrer toutes les situations possibles et imaginables dans la vie des particuliers, voire des entreprises.

Les mesures que nous allons prendre en matière de déductibilité des frais de transport vont

probablement nous amener à trois, quatre ou cinq systèmes différents de déductibilité en la matière. J'y suis favorable. Nous essayons de rencontrer de manière précise un certain nombre de situations individuelles, ce qui va à l'encontre d'une mesure générale de simplification ou de diminution des taux.

Pour terminer, il en va de même en matière de récupération de l'impôt. J'entends régulièrement que l'on pourrait récupérer plus. En un an, on est passé de 100 ou 200 à près de 800 milliards. Les organisations représentatives du personnel évoquent régulièrement ce dernier montant. Un certain nombre d'éléments sont bien entendu irrécupérables. Il est vrai qu'il faudra procéder à un petit nettoyage.

Je vous avoue que l'on me dit la même chose dans les débats parlementaires ou ceux qui ont lieu en dehors de l'enceinte parlementaire quand on évoque le problème de récupération. On me dit qu'il faudrait récupérer une masse énorme et quand on m'apporte un dossier individuel, c'est pour me demander d'éviter la récupération parce qu'on a affaire à des personnes surendettées et à d'ex-conjoints qui sont toujours, d'après la législation en vigueur aujourd'hui, tenus de payer les dettes fiscales. On me dit, d'ailleurs à juste titre, que l'on va tenter d'éviter cette situation mais qu'il faut arrêter de poursuivre la récupération d'une dette fiscale à charge d'un contribuable qui n'est plus dans la situation de lien du mariage ou qui est séparée, parfois même depuis plus de dix ans. Les 200.000, 500.000 francs ou les 3 ou 4 millions en cause font évidemment partie du montant global de récupération que l'on aimerait voir entrer dans les recettes du Trésor. Nous sommes donc toujours confrontés à ces deux éléments.

Nous aurons le rapport fin de cette année. Et à partir de janvier, nous devons avoir le courage - ce n'est pas toujours simple - de mettre à plat l'ensemble des mécanismes de déductibilité et de voir s'il est judicieux de réduire considérablement le taux nominal - il n'entre évidemment pas dans mes intentions de réduire de 2 ou 3% pour compenser la suppression d'un grand nombre de déductibilités - pour donner un signal fort tant aux entreprises en Belgique et en particulier aux PME qu'aux investisseurs étrangers - le premier ministre a évoqué la possibilité de descendre à 30% - mais aussi de trouver les mesures qui pourraient faire l'objet d'une révision en matière de déductibilité sans être trop dommageables. Il ne faudrait pas que, dans les deux ans qui suivent, je sois obligé de répondre à des dizaines

de questions par semaine sur les mesures à prendre pour à nouveau tenir compte d'une situation individuelle, probablement très légitime, mais qui serait en contradiction avec la mesure de diminution du taux nominal.

C'est ce débat, monsieur le président, que nous tiendrons en début d'année tant sur l'impôt des sociétés, comme le souhaite M. Viseur dont je partage le souhait, que sur l'impôt des personnes physique.

En la matière, nous devons systématiquement tenir compte des deux éléments. Les textes de traduction de la réforme fiscale dans des mécanismes légaux sont actuellement en préparation en vue d'être soumis au Conseil des ministres. Ils reprennent les simplifications mais aussi de nouvelles propositions de mécanismes de déductibilité spécifiques pour répondre à des situations particulières. Nous sommes en effet toujours tiraillés entre les deux objectifs.

02.03 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse qui comporte une série d'éléments intéressants. En effet, vous voulez tenter de compléter l'inventaire des dépenses fiscales. Certes, mieux vaut disposer des chiffres les plus précis possibles et, pour ma part, je n'ai voulu me baser que sur des documents officiels et non sur des éléments glanés à droite et à gauche.

Bien entendu, le Conseil supérieur des finances rédigera un rapport, qui sera discuté.

J'estime que si on impose des plus-values, il faut détaxer les moins-values, mais à long terme, selon l'avis de tous les analystes, les plus-values sont plus importantes. Cela signifie que cette source de revenus, à long terme, ne sera pas taxée au bilan final si on n'impose pas les plus-values.

02.04 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, pour rester dans le même esprit, vous savez, monsieur Viseur, que Keynes a écrit des choses définitives sur le long et même le très long terme!

02.05 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, il y a peut-être eu des évolutions économiques depuis lors.

02.06 Didier Reynders, ministre: Sur un point, Keynes avait raison: dans le très long terme, nous serons tous morts. C'est une vérité cruelle. Nous

allons entrer dans un millénaire et nous savons que nous disparaîtrons tous dans le courant de celui-ci.

02.07 Jean-Pierre Viseur (PSC): Monsieur le président, dès lors, parlons du moyen terme! J'espère que nous ne serons pas tous morts à moyen terme et donc cela vaut quand même la peine d'y réfléchir!

Evidemment, je suis d'accord avec vous sur le principe de la progressivité. Ces mesures ne doivent pas toutes être du jour au lendemain, définitivement remises au placard. C'est évident, mais selon votre calcul, si on arrive à les supprimer toutes, on pourrait descendre à 10 ou 13%. Cela signifierait que votre esprit exclut tout transfert vers d'autres types d'impôts. Pour moi, si on diminue les dépenses fiscales, c'est en partie pour réduire l'impôt des sociétés, mais il n'est pas a priori interdit de réfléchir, de diminuer ces mesures dites dépenses fiscales au profit d'autres contribuables, notamment d'alléger l'IPP, parce qu'on pourrait de cette façon faire profiter non seulement les entreprises mais aussi les travailleurs.

Quant aux mesures de simplification, je ne me fais personnellement pas trop d'illusions, car il faut respecter la fiscalité dans son rôle d'équité, dans son rôle redistributif. On ne peut donc procéder à des simplifications qui ne seraient pas équitables sur le plan redistributif de la fiscalité. Par ailleurs, nous voulons que la fiscalité ait un rôle incitatif. Donc, il importe de prendre des mesures peut-être plus complexes mais une simplification trop radicale risque de se faire au détriment du rôle incitatif de la fiscalité ou du rôle redistributif et donc de l'équité. Par conséquent, je ne me fais pas trop d'illusions en matière de simplification. Faisons-le, mais intelligemment!

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Financiën over "een loopbaan bij het Aankoopcomité" (nr. 2560)

03 Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Finances sur "une carrière au Comité d'acquisition" (n° 2560)

03.01 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit dreigt een lang en eentonig verhaal te worden. Deze problematiek bestaat reeds lang op het vlak van de administratie en kwam voor de eerste keer in deze

Kamer aan bod in 1996.

Op 3 juni 1998 werd door de Kamer een motie, die ik had ingediend, goedgekeurd. In deze motie werd de regering gevraagd onverwijld de nodige maatregelen te nemen waardoor de commissarissen die komen uit het technisch kader - landmeters en architecten - zonder bijkomende eisen of voorwaarden de functie kunnen uitoefenen van adjunct-voorzitter of voorzitter van een aankoopcomité.

Op 29 september 1998 vroegen wij in de commissie aan toenmalig minister Viseur om een stand van zaken in dit dossier. De minister antwoordde toen dat tegen half oktober van 1998 een ontwerp van de administratie werd verwacht. De uitvoering van de resolutie verwachtte hij vóór het einde van het jaar.

Ondertussen voerden wij briefwisseling met minister Viseur om aan te dringen op de uitvoering van de motie. Uiteindelijk werd in maart 1999 opnieuw een vraag in commissie gesteld. Minister Viseur gaf toen een timing waaruit moest blijken dat de Inspectie van Financiën en de departementen van Begroting en Ambtenarenzaken in maart hun toezegging zouden geven en dat er syndicaal overleg zou plaatsvinden op 30 april. Bovendien was hij van plan een ontwerp in te dienen op de Ministerraad van mei 1999. Jammer genoeg moesten wij in juni 1999 van de minister vernemen dat het dossier op de Ministerraad niet werd beschouwd als een lopende zaak zodat het niet meer kon worden behandeld.

Mijnheer de minister, op 16 november 1999 hebben wij u een vraag gesteld waarop u heeft geantwoord dat u de nodige stappen zou zetten om dit dossier af te handelen. Om niet iedere keer in commissie een vraag te moeten stellen heb ik u op 27 januari 2000 een brief geschreven met de vraag naar een stand van zaken. In uw antwoord van 11 februari liet u mij weten dat u onmiddellijk aan de administratie zou vragen concrete voorstellen te formuleren zodat u die eerstdaags kon meedelen.

Vermits 11 februari reeds een tijdje geleden is, heb ik deze mondelinge vraag ingediend. Mijnheer de minister, gelet op de mededelingen van uw voorganger maar ook uw antwoord van 16 november 1999 stel ik mij de vraag wat u nog belet om de unaniem goedgekeurde motie uit te voeren?

03.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de

voorzitter, mevrouw D'Hondt, naar aanleiding van uw mondelinge vraag van 16 november 1999 werd het dossier met betrekking tot de loopbaan van de landmeters-experts voor onroerende goederen bij een aankoopcomité, en van de architecten die laureaat waren van de nu afgeschafte proef of examen die toegang verleenden tot de nu afgeschafte graden van adjunct-commissaris en commissaris bij een aankoopcomité opnieuw door mijn administratie onderzocht.

Uit dit onderzoek blijkt dat de betrekkingen van adjunct-voorzitter of voorzitter van een aankoopcomité in het verleden slechts toegankelijk waren voor de laureaten van een proef of examen dat toegang verleende tot de graad van ontvanger A. Dit examen had betrekking op een ruimer examenprogramma, namelijk dat van adjunct-commissaris bij een aankoopcomité. Het beantwoordde beter aan de vereisten van de eerstgenoemde functies. Ik wil hierbij opmerken dat het examen of de proef die toegang verleende tot de graad van ontvanger A in het raam van de nieuwe loopbanen vervangen werd door een examen of proef die toegang verleent tot de graad van eerste aanwzende inspecteur bij een fiscaal bestuur. Het examenprogramma daarvan beoogt voortaan een grondige kennis van onder meer het domein van recht.

Met het oog op het billijkheid- en gelijkheidsbeginsel wordt evenwel aan de laureaten van een proef of examen die toegang verleenden tot de nu afgeschafte graad van adjunct-commissaris als overgangsmaatregel tweemaal de mogelijkheid geboden om alsnog deel te nemen aan een specifieke proef over de beroepsbekwaamheid. Bij welslagen verleent deze proef eveneens toegang tot de betrekkingen van directeur bij een fiscaal bestuur, gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur en voorzitter van een aankoopcomité.

Gelet op de bijzondere inspanningen die geleverd werden, door zowel de laureaten van een examen of proef die toegang geven tot de graad van eerste aanwzende inspecteur, als door de laureaten van de specifieke proef over de beroepsbekwaamheid welke tweemaal georganiseerd werd als overgangsmaatregel, zult u het met mij eens zijn dat het openstellen van bevorderingsbetrekkingen van rang 13 tot de 19 ambtenaren die deze bijzondere inspanning nog niet hebben geleverd, een ernstige inbreuk vormt op het billijkheid- en gelijkheidsbeginsel. Hieruit volgt dus dat aan de huidige motie van aanbeveling geen gevolg kan worden gegeven,

dat is mijn huidig standpunt, gelet op de juridische gevolgen, onder meer voor de Raad van State. Volgens mij is het onmogelijk dat ik gevolg zou geven aan de motie van aanbeveling van de Kamer. Er is immers steeds een mogelijkheid dat de Raad van State zich tegen die procedure zou verzetten. Ik blijf dus bij mijn standpunt.

03.03 **Greta D'Hondt (CVP):** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is natuurlijk een duidelijk antwoord. Voor de betrokkenen is het echter geen oplossing. Ik meen dat wij hierop moeten terugkomen. De proeven en examens waarnaar u verwijst, werden tot tweemaal toe georganiseerd. Zij boden de mogelijkheid laureaat te worden, en dus bevorderd te worden. Het nakend inrichten van die examens was precies de aanleiding voor onze oorspronkelijke vragen en interpellaties, en voor de motie van aanbeveling van de Kamer. Die examens zijn toch doorgegaan, ook na het goedkeuren van de motie van aanbeveling door de Kamer. Doordat men die examens liet doorgaan, ongeacht de tekst van de motie van aanbeveling die bijkomende voorwaarden bevatte, zitten we nu enerzijds met laureaten van die examens en anderzijds met mensen die er niet hebben aan deelgenomen. De grond van de motie van aanbeveling was in feite dat het gelijkheidsbeginsel geschonden werd doordat men van de ene categorie ambtenaren wel bijkomende examens vroeg en van de andere categorie niet.

Het antwoord vandaag is duidelijk, maar komt natuurlijk niet aan de motie tegemoet. Het risico van procedures bij de Raad van State, gebaseerd op het gelijkheidsbeginsel, had kunnen worden vermeden indien men gevolg had gegeven aan de motie en dus de proeven die op het moment van de motie nog niet waren doorgegaan, had ontweken. Voor vandaag neem ik akte van uw antwoord, maar dit zal waarschijnlijk nog een vervolg krijgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 **Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de oprichting van een polyvalent controlecentrum te Tielt" (nr. 2571)**

04 **Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la création d'un centre de contrôle polyvalent à Tielt" (n° 2571)**

04.01 **Trees Pieters (CVP):** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het aantal controlecentra van de administratie van de

ondernemings- en inkomensfiscaliteit, de AOIF, zou in het hele land worden opgetrokken tot 67 eenheden. In West-Vlaanderen zouden nieuwe controlecentra komen te Torhout en Ieper. Voor Oost-Vlaanderen zou dat in Aalst zijn.

Ik wens een oproep te doen om dat controlecentrum in Tielt te vestigen. Ik vraag dat niet omdat ik burgemeester of schepen word, maar omdat mijn streek mij uiteraard interesseert.

Ik haal een aantal redenen aan om dit voorstel kracht bij te zetten. Ten eerste, beschikken wij in Tielt over een administratief centrum, een belastingcentrum, dat een relatief nieuw en zeer mooi gebouw is met een uitstekende accommodatie in het centrum van de stad en dat momenteel zo goed als leeg staat. Het komt dus bijzonder goed in aanmerking voor de vestiging van een polyvalent controlecentrum, des te meer daar het beantwoordt aan de nieuwe toegankelijkheidsnormen voor gebouwen.

Ten tweede, is de regio, met Tielt, Ardoorie, Meulebeke, Wingene en Dentergem, veel industri rijker dan Torhout. De stad Tielt zelf heeft drie belangrijke industriezones. In de nota staat dat het er twee zijn, maar één ervan is reeds ontdubbeld en zal binnenkort aan een derde uitbreidingsfase toe zijn. Ook de aanpalende gemeenten beschikken over een zeer bloeiende industrie. Bovendien heeft deze regio een aanzienlijk aantal inwoners, ongeveer 60.000.

De vennootschappen van de gemeenten Tielt, Ardoorie en Koolskamp ressorteren voor de grondige en polyvalente controles onder het ambtsgebied van het controlecentrum te Brugge. De belastingplichtigen van de stad Tielt moeten thans 67 km heen en terug naar Brugge om hun fiscale verplichtingen te regelen en om hun belasting- en BTW-formulieren in te vullen.

Er zijn dus genoeg administratieve en praktische redenen om ook in Tielt een volwaardig AOIF op te richten. Ik vraag mij dus af of u reeds een beslissing hebt genomen en, zo niet, of u rekening wilt houden met mijn argumenten?

04.02 **Minister Didier Reynders:** Mijnheer de voorzitter, mevrouw Pieters, ik heb een kort en positief antwoord. In het kader van de herstructurering van de taxatie van BTW en directe belastingen, heb ik onlangs ingestemd met het voorstel van de betrokken administratie om het aantal controlecentra uit te breiden en de daarbij horende beheerscentra op te richten.

Voor de stad Tielt impliceert dit dat er in de huidige stand van zaken voorstellen zijn tot de oprichting van een nieuw beheerscentrum dat de gemeenten Pittem, Ruiselede, Tielt en Wingene zou omvatten. Dat lijkt mij een positiever antwoord dan dat op de vorige vraag. Er komt in Tielt een nieuw beheerscentrum voor de natuurlijke personen voor deze vier gemeenten. Wat mij betreft, is dat beslist.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos*

05 Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de BTW-verlaging voor de kringloopcentra" (nr. 2630)

05 Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la diminution du taux de TVA pour les centres de récupération" (n° 2630)

05.01 Trees Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uit uw antwoord op de vraag van de heer Viseur leid ik af dat het voorstel tot BTW-verlaging voor de kringloopcentra werd geformuleerd door de minister van Economische Zaken en door uzelf, wellicht naar aanleiding van een bezoek op uw kabinet, enige tijd geleden, van vertegenwoordigers van de kringloopcentra.

Eind mei van het voorbije parlementaire jaar, antwoordde u mij op een vraag omtrent de BTW-verlaging van de kringloopcentra dat nog slechts een paar weken geduld moest worden geoefend alvorens deze zaak zou zijn opgelost. Inderdaad, de procedure bij het Arbitragehof was nog aan de gang, maar na enkele weken zou u een antwoord kunnen verstrekken op de gestelde vragen in de Kamer.

Thans had ik graag vernomen hoever deze procedure is gevorderd en of u reeds een gesprek had met de minister van Begroting omtrent het fiscaal luik.

05.02 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, ons land telt heel wat goede kranten, maar een van de belangrijkste is het Belgisch Staatsblad en ik raad mevrouw Pieters aan dat de raadplegen.

Mevrouw Pieters, zoals ik u reeds meedeelde naar aanleiding van uw interpellatie van 5 juni 2000, werd deze problematiek opnieuw volledig onderzocht, samen met mijn collega's, de minister van Begroting en de minister van

Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. Dat onderzoek leidde tot het nieuw koninklijk besluit van 20 september 2000, dat op 28 september 2000 werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het verzoek met betrekking tot de bepalingen die voorheen de tariefverlaging regelden, is nog steeds hangend bij het Arbitragehof.

05.03 Trees Pieters (CVP): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos*

06 Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de bevordering van het personeel in het ministerie van Financiën" (nr. 2620)

06 Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "la promotion du personnel au sein du ministère des Finances" (n° 2620)

06.01 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het gemor bij vooral de hooggekwalificeerde ambtenaren van Financiën neemt alleen maar toe. Wij kunnen daar begrip voor opbrengen omdat ons toch wel verbijsterende voorbeelden werden meegedeeld. Het eerste voorbeeld heeft betrekking op de benoemingen; het tweede op de salarisverhoging. Ik licht ze even toe.

Het bevorderingsexamen voor de graad van eerstaanwezend verificateur, rang 28, bij de administratie der directe belastingen sector taxatie, werd in twee schriftelijke zittingen georganiseerd. De eerste zitting vond plaats op 8 december 1997 en de tweede op 30 september 1998. Begin april 1999 werden de deelnemers ervan verwittigd of zij al dan niet geslaagd waren. De gewestelijke directeurs werden slechts op 30 november 1999 op de hoogte gebracht. Pas in oktober 2000 hebben de laureaten van dit examen opnieuw enig nieuws met betrekking tot hun bevordering ontvangen. Mogelijke benoemingen zijn drie jaar na het eerste examengedeelte nog steeds niet uitgevoerd. Dat is een voorbeeld op het vlak van de benoemingen.

Op het vlak van de salarisverhogingen kan ik u het volgende voorbeeld geven. Met ingang van 2 juli 1997 werd de nieuwe weddenschaal - 10S3 - van eerstaanwezend inspecteur bij het fiscaal bestuur van kracht. Alle posten werden toen vacant verklaard en ingevuld. Voor de ambtenaren die tot het hoofdbestuur van de directe belastingen

behoren, werd tot nu toe nog geen assimilatiebesluit opgemaakt. Dit betekent dat de ambtenaren met de graad van eerste-klasse inspecteur van Financiën na bijna drie en een half jaar nog steeds niet betaald werden zoals hun collega's van de buitendiensten.

Ik heb hierover de volgende vragen. Is het normaal dat dit zo lang aansleept? Uiteraard niet. Wat is de oorzaak daarvan? Waar loopt het mis? Wanneer zal men de situatie rechtzetten? Dat geldt zowel voor het eerste als het tweede geval, maar ook in het algemeen. Kan men dit nog onder behoorlijk bestuur rekenen? Begrijpt men de link met de ganse problematiek inzake de motivatie van ambtenaren in het algemeen en specifiek de motivatie van de fiscale ambtenaren om in Brussel te werken? Is in deze kwestie de problematiek van de interessen niet relevant? Hebben deze mensen recht op interessen? Zo ja, hoe zal dat worden geregeld? Ten slotte, welke maatregelen zal men nemen om in de toekomst dergelijke situaties te voorkomen en een snellere afhandeling mogelijk te maken?

06.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer Pieters, een dergelijke vertraging is abnormaal. We moeten in onze administratie vlugger te werk gaan.

De vertraging, opgelopen bij de behandeling van de dossiers in kwestie kan worden uitgelegd door het herstructureringsproces en meer bepaald door de zeer talrijke personeelsbewegingen die voortvloeien uit de oprichting van de administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit, de splitsing van de personeelsdiensten van de administratie van de BTW, van Registratie en domeinen en van de Administratie der directe belastingen - enerzijds, de opsplitsing van BTW, Registratie en domeinen, Taxatie en invordering en, anderzijds, de samensmelting van de BTW en de Directe belastingen. De personeelsdiensten besteden bijzonder veel aandacht aan de afhandeling van die dossiers, rekening houdend met de prioriteiten.

De besluiten inzake geldelijke gelijkstelling tot de weddenschaal 10S3 voor de ambtenaren van de hoofdbesturen zijn rechtstreeks afhankelijk van de werkelijke benoeming van ambtenaren in de buitendiensten. Deze besluiten worden derhalve genomen zodra de benoemingsbesluiten waarvan ze afhankelijk zijn ondertekend zijn. Al de nodige schikkingen met het oog op een snelle regularisatie zijn getroffen. Het spreekt voor zich dat elke herstructurering bijzondere eisen stelt. Ik echter herhaal dat deze vertraging van meer dan

drie jaar abnormaal is.

Wat de twee laatste vragen betreft, kan ik meedelen dat de intresten niet opeisbaar zijn vooraleer het besluit door de bevoegde overheid ondertekend is. De administraties stellen alles in het werk om na ondertekening de betaling binnen een redelijke termijn uit te voeren. Ik hoop dat de betaling geen vertraging zal oplopen. Artikel 10 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van de bezoldiging van de werknemers bepaalt dat intresten van rechtswege verschuldigd zijn vanaf de eisbaarheid. Ik herhaal dat een dergelijke grote vertraging abnormaal is. Ik hoop dat de nieuwe toestand voor de ambtenaren snel een feit zal zijn.

06.03 **Dirk Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik treed de minister bij en kan begrip opbrengen voor problemen bij de reorganisatie maar kan dergelijke lange termijnen niet aanvaarden. Ik wens te beklemtonen dat de context van deze problematiek dramatisch is. Ambtenaren worden nu reeds massaal naar de private sector gelokt. Als de moeilijkheden inzake de weddenverhoging nog lang aanslepen, zal het probleem binnenkort zichzelf hebben opgelost want er zullen geen ambtenaren meer overschieten. Ik neem er akte van dat de minister aangekondigd heeft dat alles snel in orde zal komen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 **Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de vergoedingen voor ambtenaren van de centrale diensten" (nr. 2621)**

07 **Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "les indemnités attribuées aux fonctionnaires des services centraux" (n° 2621)**

07.01 **Dirk Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, hoewel de problematiek die ik in deze vraag aan de orde stel, in dezelfde lijn ligt als de vorige, is ze enigszins anders en daarom ook stel ik er een aparte vraag over.

Sedert de oprichting van de controlecentra krijgen de ambtenaren van die plaatselijke belastingdiensten een extra belastingvrije vergoeding die kan oplopen tot 7.000 frank netto per maand voor een inspecteur. Ambtenaren met dezelfde graad op de hoofdbesturen krijgen die vergoeding niet. Nochtans staan zij onder meer in voor het opstellen van instructies, wetgeving,

commentaar, voorzieningen van de hoogste rechtscolleges enzovoort, precies ten behoeve van de buitendiensten. Naast de dagelijkse en tijdrovende verplaatsingen naar Brussel moeten zij er een loonhandicap bijnemen. Dit alles maakt het aantrekken van hooggekwalificeerde ambtenaren voor de hoofdbesturen er niet gemakkelijker op. Voor sommige diensten worden zelfs geen kandidaten meer gevonden.

Vandaar mijn volgende vragen aan de minister. Ten eerste, vindt hij het verdedigbaar dat ambtenaren van diensten die hiërarchisch hoger staan, minder vergoed worden?

Ten tweede, is hij het met mij eens dat de specifieke opdrachten van de hoofdbesturen vereisen dat daarvoor hooggekwalificeerde ambtenaren worden aangetrokken? Zo ja, hoe denkt hij die kwaliteit in de hoofdbesturen te kunnen garanderen?

Ten derde, naar verluidt zou er een oplossing in de maak zijn: er zou een vergoeding voor de ambtenaren van de hoofdbesturen worden ingevoerd. Kan hij dit gerucht bevestigen? Wanneer zou de desbetreffende maatregel van kracht worden en hoeveel zal de vergoeding desgevallend bedragen?

Ten slotte, kan hij de evolutie schetsen inzake de taalpremie van midden 1999 tot nu, waarover ik ook al herhaaldelijk een vraag heb gesteld?

07.02 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, aangezien het ministerie van Financiën sterk gedecentraliseerd is, zijn de problemen inzake lokalisatie en mobiliteit van het personeel van fundamenteel belang. De toestand is zorgwekkend, zowel voor de buitendiensten als voor de hoofdbesturen, voornamelijk in Antwerpen en Brussel.

Om het probleem van de onderbezetting in de grote centra op te lossen, werden verschillende denkpistes voorgesteld, sommige van kwalitatieve aard zonder weerslag op de begroting, andere van kwantitatieve aard. Voor Brussel werd bijvoorbeeld overwogen de taalpremie substantieel tot 10.000 frank bruto per maand te verhogen. Voorts dacht men eraan om aan de ambtenaren van de hoofdbesturen een vergoeding toe te kennen waarvan de totale kostprijs op 781 miljoen frank geraamd wordt. Ik moest een keuze maken tussen beide voorstellen, rekening houdend met de noden van het departement, een keuze die overigens anders is voor de begroting van 2001. In dit stadium heb ik ervoor geopteerd prioriteit te

geven aan de modernisering van het informaticasysteem van het departement. Daartoe werd mij een niet te verwaarlozen verhoging van het jaarlijkse krediet toegezegd en werd een envelop vastgelegd voor verschillende jaren. Daarnaast geef ik voorrang aan de indienstneming van statutaire ambtenaren, zodat het departement eindelijk een personeelsbestand heeft dat overeenkomt met het vastgestelde kader. Voor 2001 betekent dit 1.500 indienstnemeningen of 400 meer dan in 2000.

We worden thans inderdaad geconfronteerd met een probleem inzake indiensttreding, een onderwerp dat misschien grondig kan worden uitgespit bij de algemene bespreking van mijn beleidsnota voor Financiën.

In ons departement is het bijna onmogelijk om zo'n groot aantal mensen in dienst te nemen. Ik pleit voor nieuwe procedures en nieuwe informatie in verband met de indienstnemeningen in het departement Financiën. In 2001 gaat de prioriteit, ten eerste, naar informatica en, ten tweede, naar meer indienstnemeningen. Meer mensen in dienst nemen is misschien wel de manier om de specifieke problemen die zich in Antwerpen en Brussel voordoen op te lossen. Door de opvulling van de personeelsformatie in Antwerpen en Brussel hopen we de mobiliteitsproblemen te verminderen.

Er is ook een nieuwe fiscale maatregel genomen. Het betreft de terugbetaling van de kosten van het openbaar vervoer. Die terugbetaling heeft geen invloed op de personenbelasting. Er zal dus voortaan geen voordeel in natura meer zijn.

Tot nu toe hebben we, zoals gezegd, een keuze gemaakt voor twee prioriteiten, met name informatica en meer indienstnemeningen ten koste van nieuwe premies voor de buitendiensten en de centrale diensten van het hoofdbestuur te Brussel. Dit geldt ook voor Antwerpen. Meer mensen in dienst te nemen kan het probleem misschien oplossen, maar tot op heden doen er zich problemen voor inzake die indienstnemeningen. We kunnen hierover een grondige bespreking voeren in het kader van de algemene bespreking van de begroting 2001.

07.03 **Dirk Pieters** (CVP): Mijnheer de minister, ik dank u voor deze toelichting bij uw prioriteiten.

Wellicht gaan deze beide problemen samen.

07.04 Minister **Didier Reynders**: Dit verloopt in de vorm van een premie.

07.05 Dirk Pieters (CVP): Mijnheer de voorzitter ik stel voor om, zoals de minister al heeft gesuggereerd, de discussie voort te zetten naar aanleiding van de hoorzittingen en de begrotingsbespreking in de commissie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Financiën over "het fiscaal regime van vergoedingen uitbetaald door de curator" (nr. 2623)

08 Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre des Finances sur "le régime fiscal des indemnités versées par un curateur" (n° 2623)

08.01 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil u hier in de commissie een mondelinge vraag stellen die ik u geruime tijd geleden schriftelijk gesteld heb. De termijn hiervoor was immers al lang verstreken.

Zoals u weet kunnen vergoedingen die uitgekeerd worden in een belastbaar tijdperk na de periode waarop ze eigenlijk betrekking hebben afzonderlijk belast worden wanneer men aan bepaalde voorwaarden voldoet. Zo moet de te late uitbetaling te wijten zijn aan de overheid of aan het bestaan van een geschil. In de loop van deze legislatuur hebben wij mede met uw goedkeuring een wetsvoorstel aangenomen met betrekking tot uitkeringen van het Fonds voor Sluitingen van Ondernemingen. Naar aanleiding van dat wetsvoorstel heeft men ons van op het terrein laten weten dat vergoedingen uitbetaald door een curator naar aanleiding van de falings van een onderneming ook soms na enige tijd worden uitbetaald. Hij moet immers de activa verzamelen, de schuldvorderingen verzamelen en nakijken of ze voor betwisting vatbaar zijn. Pas daarna kunnen uitkeringen worden gegeven, ook na goedkeuring door de rechter-commissaris. De vraag is dus wat het statuut is van zulke uitkeringen wanneer ze uitbetaald worden na het belastbaar tijdperk waarop ze betrekking hadden. Vallen ze onder de voorwaarden van artikel 171.5 van het Wetboek van de Inkomstenbelasting of meent u dat er hier geen sprake is van het bestaan van een geschil?

08.02 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, dit was inderdaad eerst een schriftelijke vraag. Het is echter perfect mogelijk om alle informatie mondeling te geven.

Mijnheer Verherstraeten, niet-betwiste

bezoldigingen, exceptionele vergoedingen, vakantiegeld en eindejaarspremies die laattijdig door de werkgever of de curator worden uitbetaald ingevolge de regels waaraan de vereffening van een falings is onderworpen, worden niet als afzonderlijk belastbare achterstallige bezoldigingen aangemerkt omdat zij niet beantwoorden aan de door u geciteerde voorwaarden die in artikel 171.5 van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992 zijn opgesomd. Dat standpunt wordt overigens ook door de hoven van beroep bijgetreden.

De vergoedingen worden bijgevolg volgens het gewone stelsel van aanslag belast, dus tegen de progressieve aanslagvoet. Op dit ogenblik overweeg ik geen initiatief om het belastingstelsel terzake te wijzigen. Ik vestig er echter wel uw aandacht op dat ingevolge een recente wetwijziging de vergoedingen die het Fonds voor Sluitingen van Ondernemingen betaalt na het verstrijken van het belastbaar tijdperk waarop de vergoedingen betrekking hebben vanaf aanslagjaar 2001 onderworpen zijn aan het stelsel van afzonderlijke aanslag via de wet van 6 april 2000 tot wijziging van voornoemd artikel van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992.

Er is dus een verandering voor de vergoedingen betaald door het Fonds voor Sluitingen van Ondernemingen. Totnogtoe overweeg ik echter geen andere veranderingen van het stelsel.

08.03 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Kan ik een kopie van uw antwoord krijgen?

De rechtspraak, die vrij strikt is in de toepassing van de voorwaarden, is mij niet onbekend. U wijst echter onmiddellijk op het probleem dat zich stelt en dat mij ook was ontgaan bij de bespreking van het wetsvoorstel met betrekking tot de uitkering van het fonds voor sluiting van ondernemingen. We evolueren immers naar een discriminatoire situatie. De werknemers die het slachtoffer zijn van een gefailleerde onderneming waar onvoldoende activa aanwezig zijn en die bijgevolg een beroep dienen te doen op het fonds voor sluiting van ondernemingen, genieten afzonderlijke belastingen en kunnen afzonderlijk belast worden waardoor zij in een lagere belastingsschijf terechtkomen. De werknemers die het slachtoffer zijn van een failliete onderneming waar wel nog voldoende activa zijn krijgen niet het voordeel van de afzonderlijke belasting. Dit is een discriminerende situatie die mijn inziens de test van het gelijkheidsbeginsel moeilijk zal kunnen

doorstaan.

Mijnheer de voorzitter, ik zal terzake een wetsvoorstel maken en het alle fracties ter ondertekening voorleggen om het hier dan te gepaste tijde te bespreken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: De mondelinge vraag nr. 2655 van mevrouw Fientje Moerman wordt naar een latere datum verschoven.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.35 uur.
La réunion publique de commission est levée à 12.35 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE
BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

dinsdag

14-11-2000

11:00 uur

mardi

14-11-2000

11:00 heures

INHOUD

- Interpellatie van mevrouw Alexandra Colen aan de minister van Financiën over "de aanhoudende zwakte van de euro en de gevolgen ervan" (nr. 514). 1
Sprekers: Alexandra Colen, Didier Reynders, minister van Financiën
- Interpellatie van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Financiën over "de fiscale uitgaven van de vennootschapsbelasting" (nr. 523) 4
Sprekers: Jean-Pierre Viseur, Didier Reynders, minister van Financiën
- Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Financiën over "een loopbaan bij het Aankoopcomité" (nr 2560) 7
Sprekers: Greta D'Hondt, Didier Reynders, minister van Financiën
- Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de oprichting van een polyvalent controlecentrum te Tielt" (nr. 2571) 8
Sprekers: Trees Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën
- Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de BTW-verlaging voor de kringloopcentra" (nr. 2630) 8
Sprekers: Trees Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën
- Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de bevordering van het personeel in het ministerie van Financiën"(nr. 2620) 9
Sprekers: Dirk Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën
- Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de vergoedingen voor ambtenaren van de centrale diensten" (nr. 2621) 10
Sprekers: Dirk Pieters, Didier Reynders, minister van Financiën
- Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Financiën over "het fiscaal regime van vergoedingen uitbetaald door de curator" (nr. 2623) 11
Sprekers: Servais Verherstraeten, Didier Reynders, minister van Financiën

SOMMAIRE

- Interpellation de Mme Alexandra Colen au ministre des Finances sur "la faiblesse persistante de l'euro et sur les conséquences de cette faiblesse" (n° 514). 1
Orateurs: Alexandra Colen, Didier Reynders, ministre des Finances
- Interpellation de M. Jean-Pierre Viseur au ministre des Finances sur "les dépenses fiscales à l'impôt des sociétés" (n° 523) 4
Orateurs: Jean-Pierre Viseur, Didier Reynders, ministre des Finances
- Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Finances sur "une carrière au Comité d'acquisition." (n° 2560) 7
Orateurs: Greta D'Hondt, Didier Reynders, ministre des Finances
- Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la création d'un centre de contrôle polyvalent à Tielt." (n° 2571) 8
Orateurs: Trees Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances
- Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la diminution du taux de TVA pour les centres de récupération" (n° 2630) 8
Orateurs: Trees Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances
- Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "la promotion du personnel au sein du ministère des Finances"(2620) 9
Orateurs: Dirk Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances
- Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "les indemnités attribuées aux fonctionnaires des services centraux" (n° 2621) 10
Orateurs: Dirk Pieters, Didier Reynders, ministre des Finances
- Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre des Finances sur "le régime fiscal des indemnités versées par un curateur" (n° 2623) 11
Orateurs: Servais Verherstraeten, Didier Reynders, ministre des Finances

**COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN
EN DE BEGROTING**

van

DINSDAG 14 NOVEMBER 2000

11:02 uur

**COMMISSION DES FINANCES ET
DU BUDGET**

du

MARDI 14 NOVEMBRE 2000

11:02 heures

De vergadering wordt geopend om 11.02 uur door de heer Jef Tavernier, voorzitter.

01 Interpellatie van mevrouw Alexandra Colen aan de minister van Financiën over "de aanhoudende zwakte van de euro en de gevolgen ervan" (nr. 514).

01.01 **Alexandra Colen** (VLAAMS BLOK): De Euro heeft sinds zijn introductie bijna een derde van zijn waarde verloren in verhouding tot de dollar. Dit heeft nefaste gevolgen voor de olieprijs. De minister heeft in dit verband onderstreept dat een vergelijking met de dollar alleen relevant is voor de olieprijs. Alleen de interne waarde van de euro zou belangrijk zijn.

Ik ben echter sceptisch. Een muntunie is niet mogelijk in een gebied waar grote taal-, cultuur- en mentaliteitsverschillen bestaan en een geringe arbeidsmobiliteit. Ook politiek neemt het vertrouwen in de euro af. Daarom dring ik aan op een debat.

Op 28 oktober hebben twee Duitse economen klacht neergelegd tegen de introductie van de euro bij het Duitse constitutionele hof. Het hof had aan de regering de verplichting opgelegd om de stabiliteit van de euro te vrijwaren. Aan deze verplichting zou volgens de economen niet voldaan zijn: de inflatie loopt immers op. Dat is ook in België het geval. De zwakke euro drijft immers olie- en importprijzen op. De minister heeft eerder onderstreept dat er geen probleem is met de koopkracht. Daar ben ik het niet mee eens.

Dat de lage euro onze export ten goede komt is

La séance est ouverte à 11.02 heures par M. Jef Tavernier, président.

01 Interpellation de Mme Alexandra Colen au ministre des Finances sur "la faiblesse persistante de l'euro et sur les conséquences de cette faiblesse" (n° 514).

01.01 **Alexandra Colen** (VLAAMS BLOK): Depuis son introduction, l'euro a perdu près du tiers de sa valeur par rapport au dollar. Cette situation a des conséquences néfastes sur les prix du pétrole. Le Ministre a souligné à cet égard que la comparaison avec le dollar n'est pertinente que pour le prix du pétrole. Seule la valeur interne de l'euro serait importante.

Je reste cependant sceptique. Une union monétaire n'est pas possible dans une zone qui se distingue par de grandes différences de langues, de cultures et de mentalités et par une mobilité limitée de la main-d'œuvre. La confiance politique en l'euro diminue aussi. C'est pourquoi je demande instamment la tenue d'un débat.

Le 28 octobre, deux économistes allemands ont porté plainte contre l'introduction de l'euro auprès de la Cour constitutionnelle allemande. La Cour avait imposé au gouvernement l'obligation de maintenir la stabilité de l'euro. Pour ces économistes, cette obligation n'a pas été respectée: l'inflation est en effet en augmentation. C'est aussi le cas en Belgique. La faiblesse de l'euro est à la base de l'augmentation des prix du pétrole et des produits d'importation. Le ministre a souligné précédemment qu'il n'y avait pas de problème concernant le pouvoir d'achat. Je ne partage pas son point de vue.

Que la faiblesse de l'euro favorise nos exportations

betwistbaar. Dit voordeel geldt immers enkel voor export naar landen buiten de eurozone. De euro zorgt bovendien voor politieke spanning.

De minister heeft bijvoorbeeld de Italiaanse minister van Arbeid bekritiseerd, omdat deze kritiek had gegeven op de ECB-voorzitter. Dat is onaanvaardbaar. De minister vindt dat politici moeten zwijgen over de euro, behalve de ECB-voorzitter en de voorzittende minister van Financiën van de Euro-groep.

Er is nog een ander politiek probleem: voor de noordelijke landen is de euro zwakker dan hun nationale munt vroeger; voor de zuidelijke geldt het omgekeerde. De effecten van de euroschok zijn bovendien groter in de noordelijke landen met koudere winters.

Het verwondert me dan ook niet dat in Duitsland 80 procent van de bevolking tegen de euro gekant is. Als de huidige evolutie aanhoudt zou dat verzet wel eens kunnen toenemen. Politieke propaganda zal daar niets aan verhelpen.

Ook bij ons zorgt de euro voor grote problemen. Men kan daar niet blind voor zijn. Ik stel daarom voor om die euro aan een volksraadpleging te onderwerpen.

Waarom blijft de minister denken dat de euro aan beterschap toe is en spoedig in waarde zal stijgen? Als dat niet gebeurt, tot op welk niveau wil hij de euro in waarde doen dalen vooraleer iets te ondernemen?

01.02 Minister **Didier Reynders** : Mevrouw Colen is consequent tegen de euro gekant. Dit was ook het geval toen de koers ervan hoger was. Meerdere elementen werken de huidige koersdaling van de euro in de hand.

Een van de oorzaken is het verschil in economische groei tussen de USA en de eurozone, wat Europese investeerders naar de Amerikaanse markt lokt. Een andere factor is dat institutionele beleggers in de eurozone hun portefeuille opnieuw moeten diversifiëren omdat de meeste Europese munten in de euro zijn opgegaan. Tenslotte heeft het verbreden van de euro-kapitaalmacht geleid tot het gemakkelijker mobiliseren van kapitaal door Europese ondernemingen, wat dan op zijn beurt heeft geleid tot het overnemen van buitenlandse ondernemingen.

Ik ben ervan overtuigd dat de huidige lage koers tijdelijk is. De groei van de Amerikaanse economie

est une affirmation contestable. Cela ne vaut que pour les exportations en dehors de la zone Euro. L'Euro suscite en outre des tensions politiques.

Le ministre a, par exemple, critiqué le ministre italien de l'Emploi pour ses commentaires à l'adresse du président de la BCE. C'est inacceptable. Le ministre estime que les politiciens doivent observer le silence à propos de l'euro, à l'exception du président de la BCE et du ministre des Finances qui préside l'Euro-groupe.

Les pays nordiques sont confrontés à un autre problème politique, l'euro étant plus faible que leur monnaie nationale. Pour les pays méditerranéens, c'est l'inverse. Du reste, le choc provoqué par l'euro est plus perceptible dans les pays nordiques aux hivers froids.

Par conséquent, il n'est pas étonnant que 80% de la population allemande soit opposée à l'euro. Si la situation actuelle persiste, cette opposition risque de s'aggraver et la propagande politique n'y pourra rien.

Chez nous aussi - ne soyons pas aveugles - l'euro provoque des problèmes de taille. C'est pourquoi je propose que cette question fasse l'objet d'une consultation populaire.

Pourquoi le ministre continue-t-il de croire à un redressement rapide de la valeur de l'euro ? Si cette hausse ne se produit pas, à partir de quel niveau réagira-t-il ?

01.02 **Didier Reynders** , ministre: Mme Colen fait preuve de cohérence lorsqu'elle réaffirme son opposition à l'euro, opposition qu'elle avait déjà manifestée lorsque cette monnaie affichait une meilleure santé.

Plusieurs facteurs expliquent la baisse actuelle du cours de l'euro : le décalage entre la croissance économique aux Etats-Unis et dans la zone euro, qui incite les investisseurs européens à se tourner vers le marché américain ; l'obligation, pour les investisseurs institutionnels de la zone euro, de diversifier une fois de plus leur portefeuille, la plupart des monnaies européennes faisant désormais partie de l'euro ; enfin, l'élargissement du marché des capitaux de la zone euro qui a permis, grâce à une mobilisation plus aisée du capital par les entreprises européennes, l'acquisition par ces dernières d'entreprises étrangères.

Je suis convaincu que la faiblesse actuelle de l'euro

zal geleidelijk afnemen, wat de kloof met de economische prestaties in de eurozone zal verkleinen.

De sterke prestaties van onder meer de Belgische economie bewijzen dat de verzwakking van de euro geen nefaste gevolgen heet voor de economie. De verbeterde concurrentiepositie van de landen in de eurozone door de sterke dollar, leidt tot een grotere economische activiteit en tot een expansie van de uitvoermarkten binnen de eurozone. Dit heeft dan weer een gunstige weerslag op het BBP en op de tewerkstelling en onrechtstreeks ook op de situatie van de overheidsfinanciën.

Een te lange onderwaardering van de euro heeft natuurlijk bepaalde risico's, vooral als de olieprijsen hoog blijven.

Er is vooral een risico voor de inflatie. De stijging van de dollarkoers sinds april 2000 doet de inflatie versnellen met 0,5 procent op korte termijn en met 0,1 procent tot 0,2 procent op middellange termijn. De Europese Centrale Bank (ECB) wil vooral de prijsstabiliteit verzekeren. Het komt de ECB toe met eventuele maatregelen de wisselkoers van de euro te beïnvloeden.

In afwachting van de herwaardering van de euro moet het beleid de fundamenteën van de economische activiteit versterken, zowel op Europees vlak door een versterkte coördinatie, als op nationaal vlak door een verantwoorde begrotingspolitiek en door structurele hervormingen, zoals belastinghervormingen.

01.03 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): De minister blijft dus wachten op een herwaardering van de euro. Blijkbaar gaat het om een Europees heilig huisje waarover niet mag worden gediscussieerd. De ECB blijft niet in staat om het waardeverlies tegen te houden. Er moeten dringend maatregelen worden genomen.

U staat voor een dilemma: elke kritiek op de euro kan negatieve gevolgen hebben op Europees vlak; op nationaal niveau bent u echter verantwoording verschuldigd aan 10 miljoen Belgen.

De euro kan niet werken zonder politieke integratie. De kar werd voor het paard gespannen. De euro mist politieke legitimiteit. Het volk ziet de euro anders dan zijn leiders. Daarom dring ik aan op een referendum.

De **voorzitter**: Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

est passagère. La diminution progressive de la croissance de l'économie américaine réduira l'écart avec les prestations de la zone euro.

Les bonnes prestations, notamment de l'économie belge, prouvent que l'affaiblissement de l'euro n'a pas de conséquences néfastes sur l'économie. L'amélioration de la compétitivité des pays de la zone euro en raison de la santé du dollar entraîne une augmentation de l'activité économique et une expansion des marchés d'exportation à l'intérieur de la zone euro. A son tour, cette situation influence favorablement le PIB et l'emploi ainsi que, indirectement, la situation des finances publiques.

Une sous-évaluation trop prolongée de l'euro comporte évidemment certains risques, surtout si les prix des produits pétroliers restent élevés. Il y a en particulier un risque d'inflation. L'encherissement du dollar depuis avril 2000 provoque une accélération de l'inflation de 0,5 % à court terme et de 0,1 à 0,2 % à moyen terme. La Banque Centrale Européenne (BCE) veut pour l'essentiel garantir la stabilité des prix. Il appartient à la BCE d'influer sur le cours de l'euro en prenant éventuellement des mesures.

En attendant la revalorisation de l'euro, la politique doit tendre vers une consolidation des fondements de l'activité économique, tant à l'échelon européen, par une coordination renforcée, que sur le plan national, par une politique budgétaire appropriée et des réformes structurelles comme la réforme fiscale.

01.03 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Le ministre persiste donc à tabler sur une revalorisation de l'euro. Manifestement, c'est un tabou européen qu'il est interdit d'aborder. La BCE n'est toujours pas en mesure d'endiguer cette dépréciation de la monnaie unique. Des mesures urgentes s'imposent.

Vous êtes face à un dilemme : toute critique de l'euro peut produire des effets négatifs sur le plan européen, mais au niveau national, vous devez rendre des comptes à 10 millions de Belges. L'euro ne peut être une réussite sans intégration politique. Vous avez mis la charrue avant les bœufs. L'euro manque de légitimité politique. La population n'a pas de l'euro la même conception que ses dirigeants. C'est pourquoi je demande instamment l'organisation d'un référendum à ce sujet.

Le **président** : En conclusion de cette discussion, les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Alexandra Colen en de heer Hagen Goyvaerts en luidt als volgt:

De Kamer,
gehoord de interpellatie van mevrouw Alexandra Colen
en het antwoord van de minister van Financiën,
gelet op de stijging van de inflatie door enerzijds de hogere energieprijzen ten gevolge van de lage euro, en anderzijds door de opwaartse druk op de importprijzen, eveneens ten gevolge van de lage euro;
gelet op het gebrek aan democratische legitimiteit van de Europese eenheidsmunt;
verzoekt de regering om, alvorens eind volgend jaar de grote muntwisseling plaatsvindt waarbij muntstukken en biljetten in Belgische frank definitief worden omgezet in stukken en biljetten in euro, een referendum te houden onder de bevolking met de vraag of zij met de euro-operatie wenst door te gaan."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Jean-Pierre Viseur, Jacques Chabot en Georges Lenssen.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

02 Interpellatie van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Financiën over "de fiscale uitgaven van de vennootschapsbelasting" (nr. 523)

02.01 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): De fiscale uitgaven stijgen veel sneller dan de opbrengst van de vennootschapsbelasting. In 1998 beliepen ze zelfs al 109% van de opbrengst van de belasting.

Bovendien gaat het hier enkel om kwantificeerbare uitgaven; andere maatregelen vallen niet in de categorie van de fiscale uitgaven zoals omschreven door de Hoge Raad van Financiën maar strekken de vennootschappen wel tot voordeel (de DBI's bedroegen 127,5 miljard in 1998 en worden niet tot de fiscale uitgaven gerekend)

In de inventaris van "aftrekken, verminderingen en uitzonderingen op het algemeen stelsel van belastingheffing" staan enkel de coördinatiecentra vermeld, van de vijf fiscaal schadelijke belastingregelingen die België volgens de groep-Monti heeft.

In 1992 werden voor 15 miljard meerwaarden op

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Alexandra Colen et M. Hagen Goyvaerts et est libellée comme suit:

" La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de Mme Alexandra Colen
et la réponse du ministre des Finances,
vu l'augmentation de l'inflation due, d'une part, à la hausse des prix de l'énergie attribuable à la faiblesse de l'euro et, d'autre part, à la pression accrue sur les prix à l'importation, imputable également à la faiblesse de l'euro;
vu le manque de légalité démocratique de la monnaie unique européenne;
demande au gouvernement d'organiser, avant qu'ait lieu à la fin de l'année prochaine la grande mutation monétaire lors de laquelle les pièces de monnaie et les billets de banque libellés en francs belges seront définitivement convertis en pièces et en billets libellés en euros, un référendum visant à demander à la population si elle souhaite que cette opération de conversion en euros soit poursuivie."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Jean-Pierre Viseur, Jacques Chabot et Georges Lenssen.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

02 Interpellation de M. Jean-Pierre Viseur au ministre des Finances sur "les dépenses fiscales à l'impôt des sociétés" (n° 523)

02.01 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Les dépenses fiscales augmentent beaucoup plus vite que le rendement de l'impôt sur les sociétés. Elles ont même représenté 109% du rendement de l'impôt en 1998.

De plus, il ne s'agit là que des dépenses quantifiables; d'autres mesures n'entrant pas dans la catégorie des dépenses fiscales telle que définies par le Conseil supérieur des finances profitent aux entreprises; les revenus définitivement taxés (RDT) représentent 127,5 milliards en 1998 et n'entrent pas dans le total des dépenses fiscales.

Seuls les centres de coordination sont repris dans l'inventaire des « exonérations, abattements et réductions », sur les cinq régimes fiscalement dommageables attribués à la Belgique par le groupe Monti.

L'exonération des plus-values réalisées sur les actions ou parts dont les revenus éventuels sont susceptibles d'être déduits comme revenus

aandelen of deelbewijzen die eventueel aftrekbaar zijn als definitief belaste inkomsten van de belasting vrijgesteld. Voor het aanslagjaar 1998 was dat bedrag al opgelopen tot 205 miljard.

Een brief die ik tien maanden geleden naar de Hoge Raad van Financiën heb gestuurd en die aan de administratie werd doorgespeeld, is in weerwil van mijn talloze rappels onbeantwoord gebleven, hoewel een antwoord volgens de inlichtingen waarover ik beschik al van voor het parlementair reces bij de minister ter ondertekening voorligt.

Dank zij een vermindering van de fiscale uitgaven (en een “verstrakking” van de dubbel belaste inkomens), waardoor de nominale aanslagvoet kan worden verminderd en het fiscaal statuut van de KMO's kan worden geherwaardeerd, zouden de bepalingen van de regeringsverklaring ten uitvoer kunnen worden gelegd, aangezien de belastinguitgaven vooral de grote bedrijven ten goede komen. Wat vindt de minister daarvan?

Zal hij de snelle toename van de fiscale uitgaven en inzonderheid van de vrijstellingen van de meerwaarden onderzoeken? Zal hij zijn administratie de opdracht geven de lijst van vrijstellingen en aftrekken aan te vullen?

02.02 Minister **Didier Reynders** : De heer Viseur verwijst naar de regeringsverklaring die in een verlaging van de nominale tarieven voorziet.

Alvorens ons terzake uit te spreken, wachten we best het verslag af van de Hoge Raad van Financiën (HRF) die hierover tegen eind 2000 voorstellen moest overmaken.

Ik had reeds de gelegenheid om mee te delen dat ik a priori – en zeker bij het ontbreken van een volledige analyse inzake rendement en impact op de minderwaarde – tegen de herinvoering van de meerwaardenbelasting ben gekant.

Wat het fiscaal stelsel van de DBI betreft, het Rekenhof voert terzake een diepgaand onderzoek uit dat in de komende maanden wordt voortgezet.

Wij willen de regeringsverklaring vanzelfsprekend in praktijk brengen. We zijn van plan een wetsontwerp in te dienen dat een verlaging van de nominale tarieven beoogt. Het komt er echter op aan stapsgewijs te werken.

Als we tot een vennootschapsbelasting van 10% zouden kunnen komen, zouden er geen aftrekmogelijkheden meer nodig zijn om investeerders aan te trekken.

définitivement taxés est passée de 15 milliards pour 1992 à 205 milliards à l'exercice 1998.

Enfin, un courrier que j'ai adressé il y a dix mois au CSF, et qu'il a transmis à l'administration, est toujours sans réponse malgré de nombreux rappels de ma part, bien que, selon mes informations, une réponse serait à la signature du ministre depuis avant les vacances parlementaires.

Diminuer les dépenses fiscales (et « durcir » le régime des RDT) pour pouvoir diminuer le taux nominal d'imposition et revaloriser le statut fiscal des PME permettrait de mettre en œuvre les dispositions de la déclaration gouvernementale, les dépenses fiscales bénéficiant surtout aux grandes entreprises. Qu'en pense le ministre ?

Va-t-il se pencher sur l'accroissement rapide des dépenses fiscales et en particulier l'exonération des plus values ? Va-t-il ordonner à son administration de compléter l'inventaire des exonérations et abattements ?

02.02 **Didier Reynders**, ministre: M. Viseur se réfère à la déclaration gouvernementale, qui prévoit une réduction des tarifs nominaux.

Il me semble préférable d'attendre le rapport du Conseil supérieur des finances (CSF), qui a été chargé de soumettre des propositions en la matière pour la fin 2000 avant de se prononcer.

A priori, j'ai déjà eu l'occasion de dire que je ne suis pas favorable au rétablissement de la taxation des plus-values, en tout cas sans analyse complète du rendement et de l'impact des moins-values.

Quant au régime fiscal des RDT, la Cour des comptes examine ce régime et va approfondir la question dans les prochains mois.

Nous souhaitons bien sûr réaliser la déclaration gouvernementale. Il entre dans mes intentions de déposer un projet de loi allant dans le sens d'une diminution du taux nominal. Mais il faut que les choses se fassent progressivement.

Si nous pouvions mettre en place un impôt des sociétés de l'ordre de 10 %, les mesures de déductibilité en seraient plus nécessaires pour attirer les investisseurs.

Als men kan aantonen dat de diverse aftrekmogelijkheden tot een vergelijkbaar resultaat leiden, zie ik er geen been in nog verder te gaan dan de door de eerste minister aangekondigde 30% als tarief van de vennootschapsbelasting.

Mijn tweede commentaar heeft betrekking op de natuurlijke evolutie van het politieke debat in deze aangelegenheid. Week na week wordt er meer op de noodzaak van een vereenvoudiging gehamerd. Bijna alle fracties drukken die wens uit. In het eigenlijke debat wordt mij evenwel gevraagd om nieuwe aftrekmogelijkheden te bedenken: verlaging van de BTW-voet, aftrekbaarheid inzake vervoer of de ontheffing van de door de KMO's gemaakte en weer geïnvesteerde winsten bijvoorbeeld.

Een en ander weerspiegelt de toenemende ingewikkeldheid van de situatie van vennootschappen en particulieren. Zodra ik het advies van de HRF heb ontvangen, zal er overleg plaatsvinden. Ik heb verschillende voorstellen met het oog op een verlaging van het nominale tarief ontvangen, maar de ondernemingen bezorgen mij nauwelijks lijsten met af te schaffen aftrekmogelijkheden.

Wij trachten zoveel mogelijk gericht op de meest diverse situaties in te spelen, wat niet in de lijn ligt van de globale maatregelen die van mij worden verwacht.

Ook wordt mij gevraagd om de fiscale terugvordering – er wordt gewag gemaakt van 800 miljoen – te realiseren, maar men vraagt mij tevens om in bepaalde individuele gevallen niet tot die terugvordering over te gaan wegens overmatige schuldenlast, bijvoorbeeld.

Wij hinken voortdurend op twee gedachten : ofwel kiezen we voor een globale vermindering van het nominale tarief, ofwel, geheel rechtmatig, voor meer aandacht voor individuele situaties.

02.03 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Uw antwoorden bevatten interessante informatie. Ik vind het zeker nuttig op de documenten te wachten, teneinde over de precieze cijfers te beschikken. Het verslag van de Hoge Raad van Financiën wordt besproken, en dat is een goede zaak.

Het is bekend dat de meerwaarden op lange termijn groter zijn dan de minderwaarden.

02.04 Minister Didier Reynders : Keynes heeft interessante dingen geschreven over de langetermijneconomie. Op lange termijn zullen we bijvoorbeeld allemaal dood zijn.

02.05 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Ik

Je ne verrais aucun problème à aller plus loin que le taux de 30 % annoncé par le premier ministre pour l'impôt des sociétés, si on me démontre que les déductibilités arrivent à un résultat comparable.

Mon deuxième commentaire a trait à l'évolution naturelle du débat politique en cette matière.

De semaine en semaine, on prône de plus en plus une plus grande simplicité. C'est le discours d'à peu près tous les groupes. Mais, lorsqu'on entre dans le débat, on me demande d'inventer de nouvelles déductibilités : réduction de taux de TVA, déductibilité en matière de transports, exonération de résultats réinvestis par les PME, par exemple.

Cela reflète une complexité croissante de la situation des sociétés et du particulier. Dès que j'aurai reçu l'avis du CSF, je lancerai une concertation. J'ai reçu plusieurs propositions de diminution du taux nominal, mais je reçois de la part des entreprises peu de listes de déductibilités à supprimer.

Nous essayons de trancher de façon précise un maximum de situations diverses, ce qui ne va pas dans le sens des mesures globales qu'on me demande.

De la même manière, on me demande de réaliser la récupération fiscale – on parle de 800 millions – mais on me demande parallèlement de ne pas procéder à la récupération dans tel ou tel cas individuel, pour cause de surendettement, par exemple.

Nous sommes ainsi constamment tiraillés entre une mesure globale de diminution du taux nominal et la prise en compte légitime de situations individuelles.

02.03 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Il y a des éléments intéressants dans vos réponses. Je vais attendre les documents pour avoir des chiffres exacts. Le rapport du CSF sera discuté et c'est une bonne chose.

Quant aux plus-values, on sait qu'à long terme elles sont plus importantes que les moins-values.

02.04 Didier Reynders , ministre: Keynes a écrit des choses intéressantes sur le long terme. A long terme, nous serons tous morts.

02.05 Jean-Pierre Viseur (ECOLO-AGALEV): Je

ben het eens met het principe van de progressiviteit. Ik vind echter dat een vermindering van de fiscale uitgaven, als die er komt, ten bate van de personenbelasting moet worden doorgevoerd en niet enkel in het voordeel van de vennootschapsbelasting mag spelen.

Ik geef toe dat een vereenvoudiging niet eenvoudig is. Hoe dan ook moet het herverdelend en inciterend karakter van de belasting gevrijwaard blijven.

Het incident is gesloten.

03 Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Financiën over "een loopbaan bij het Aankoopcomité" (nr 2560)

03.01 Greta D'Hondt (CVP): Meer dan twee jaar geleden al keurde de Kamer een motie van aanbeveling goed, waardoor landmeters en architecten uit het technisch kader ook het voorzitterschap van het Aankoopcomité zouden kunnen waarnemen. Die motie werd nog altijd niet uitgevoerd, ondanks beloftes van de minister in februari van dit jaar. Is de weerstand bij de diensten van Financiën dan zo groot? Wanneer zullen zij eindelijk een voorstel van reglementaire tekst uitwerken? Hoe ver staat het dossier?

03.02 Minister Didier Reynders : Naar aanleiding van de mondelinge vraag van mevrouw D'Hondt van 16 november 1999, werd het bedoelde dossier opnieuw onderzocht door de administratie. Daaruit bleek dat de ambten van adjunct-voorzitter en voorzitter van een aankoopcomité in het verleden slecht toegankelijk waren voor laureaten van een examen dat toegang verleende tot de graad van ontvanger A. Dit examen omvatte een ruimer programma dan dat van adjunct-commissaris bij een aankoopcomité.

Het examen voor het behalen van de graad ontvanger werd vervangen door een proef die toegang verleent tot de graad van eerste aanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur.

Met het oog op het billijkheids- en gelijkheidsbeginsel werd aan de laureaten van het examen voor de afgeschaftte graad van adjunct-commissaris tweemaal de mogelijkheid geboden om deel te nemen aan een specifieke proef over de beroepsbekwaamheid, die ook toegang verleent tot de ambten van directeur bij een fiscaal bestuur en voorzitter van een aankoopcomité.

Het openstellen van bevorderingsbetrekkingen van rang 13 voor de 19 ambtenaren die de genoemde proeven niet hebben afgelegd, zou ingaan tegen het billijkheids- en gelijkheidsbeginsel. Er kan dan ook geen gevolg gegeven worden aan de motie van

suis d'accord avec le principe de la progressivité.

Mais, pour moi, si on diminue les dépenses fiscales, on peut le faire au profit de l'IPP, par exemple, et non seulement au profit de l'ISOC.

J'admets que la simplification n'est pas simple. Il faut, en tout cas, respecter le rôle redistributif et incitatif de la fiscalité.

L'incident est clos.

03 Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Finances sur "une carrière au Comité d'acquisition." (n° 2560)

03.01 Greta D'Hondt (CVP): Il y a plus de deux ans, la Chambre adoptait une motion de recommandation permettant aux géomètres et aux architectes issus du cadre technique d'assumer la présidence du Comité d'acquisition. Cette motion n'a toujours pas été mise en œuvre, en dépit des promesses faites par le ministre au mois de février de cette année. Les services des Finances font-ils à ce point preuve de réticence ? Quand présenteront-ils enfin une proposition de texte réglementaire ? Quel est l'état d'avancement de ce dossier ?

03.02 Didier Reynders , ministre: À la suite de la question orale de Mme D'Hondt du 16 novembre 1999, l'administration a réexaminé le dossier en question. Il est apparu que, par le passé, les fonctions de président adjoint et de président d'un comité d'acquisition n'étaient accessibles qu'aux lauréats d'un examen donnant accès au rang de receveur A. Cet examen portait sur un programme plus large que celui de commissaire adjoint.

L'examen pour l'obtention du grade de receveur A a été remplacé par une épreuve qui donne accès au grade d'inspecteur principal dans une administration fiscale.

Dans le souci de respecter les principes d'équité et d'égalité, on a permis aux lauréats de l'examen d'accession au grade supprimé de commissaire adjoint de participer à une épreuve spécifique portant sur la compétence professionnelle et donnant accès aux fonctions de directeur d'une administration fiscale et de président d'un comité d'acquisition.

L'ouverture d'emplois de promotion de rang 13 aux 19 fonctionnaires n'ayant pas présenté les épreuves en question serait contraire aux principes d'équité et d'égalité. Il n'est donc pas possible de donner suite à la motion de recommandation, eu égard

aanbeveling gelet onder meer op de gevolgen hiervan voor de Raad van State.

notamment aux conséquences qui en résulteraient au niveau du Conseil d'État

03.03 Greta D'Hondt (CVP): Dit is een duidelijk antwoord. De proeven, waarnaar de minister heeft verwezen, zijn doorgegaan na de goedkeuring van de Kamermotie. Gevolg is dat er geslaagden en niet-geslaagden zijn, evenals personen die niet hebben deelgenomen. Deze verwarring had men kunnen vermijden. De betrokkenen zullen niet gelukkig zijn met dit antwoord

03.03 Greta D'Hondt (CVP): Cette réponse est claire. Les épreuves auxquelles le ministre a fait allusion ont eu lieu après l'approbation de la motion de la Chambre. Ceci a pour effet qu'on distingue des lauréats, des participants qui ont échoué et des personnes qui n'y ont pas participé. On aurait pu éviter cette confusion. Cette réponse n'aura pas l'heur de satisfaire les intéressés

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de oprichting van een polyvalent controlecentrum te Tielt" (nr. 2571)

04 Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la création d'un centre de contrôle polyvalent à Tielt." (n° 2571)

04.01 Trees Pieters (CVP): Naar verluidt zou het aantal controlecentra van de administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit (AOIF) worden opgetrokken tot 67. De West-Vlaamse centra zouden in Torhout en Ieper worden ingeplant. Waarom ziet men mijn stad Tielt over het hoofd? Tielt beschikt over een aantal troeven: de accommodatie in het administratief centrum, de vlotte bereikbaarheid, de aanwezigheid van heel wat bedrijven, het hoge aantal inwoners. Momenteel zijn de Tieltsse belastingplichtigen aangewezen op het op 35 kilometer afstand gelegen Brugge. Een klantvriendelijke fiscaliteit vraagt dat men in Tielt een AOIF-centrum inricht. Is de minister daartoe bereid?

04.01 Trees Pieters (CVP): Il me revient que le nombre de centres de contrôle de l'administration de la fiscalité des entreprises et des revenus (AFER) serait porté à 67. On planterait les centres de Flandre occidentale à Torhout et à Ypres. Pour quelle raison la ville de Tielt, où j'habite, n'a-t-elle pas été sélectionnée? Cette ville dispose pourtant d'un certain nombre d'atouts: l'équipement du centre administratif, la facilité d'accès, la présence d'un nombre élevé d'entreprises et d'habitants. Les contribuables de Tielt dépendent de la ville de Bruges, située à 35 kilomètres. Une fiscalité conviviale requiert la création d'un centre AFER à Tielt. Le ministre est-il disposé à entreprendre cette démarche?

04.02 Minister Didier Reynders : Ik heb recent ingestemd met het voorstel om het aantal controlecentra van de administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit uit te breiden en om bijhorende beheerscentra op te richten.

04.02 Didier Reynders , ministre: Je viens d'approuver la proposition d'accroître le nombre de centres de contrôle de l'administration de la fiscalité des entreprises et des revenus et de centres administratifs y afférant.

Wat Tielt betreft, is er een voorstel tot oprichting van een nieuw beheerscentrum voor de afdeling "natuurlijke personen" dat de gemeenten Pittem, Ruiselede, Tielt en Wingene zou omvatten.

En ce qui concerne la ville de Tielt, il a été proposé de créer un nouveau centre administratif pour la section « personnes physiques » qui regrouperait les communes de Pittem, Ruiselede, Tielt et de Wingene

04.03 Trees Pieters (CVP): Is dit een voorstel of een definitieve beslissing?

04.03 Trees Pieters (CVP): S'agit-il d'une proposition ou d'une décision définitive?

04.04 Minister Didier Reynders : Het gaat wel degelijk om een beslissing.

04.04 Didier Reynders , ministre: Il s'agit bien d'une décision.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Financiën over "de BTW-verlaging voor de kringloopcentra" (nr. 2630)

05 Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur "la diminution du taux de TVA pour les centres de récupération" (n°

2630)

05.01 Trees Pieters (CVP): Eind mei belofde de minister dat het dossier van de BTW-verlaging voor kringloopcentra “binnen enkele weken zou worden uitgeklaard”.

Het is nu midden november. Hoe ver staat het met de procedure voor het Arbitragehof?

Hoe is het contact met de minister van Begroting verlopen?

05.02 Minister Didier Reynders : Dit dossier werd onderzocht in samenspraak met de minister van Begroting. Dit heeft geleid tot een nieuw KB van 20 september 2000, dat op 28 september 2000 in het *Belgisch Staatsblad* is verschenen.

Het ingediend verzoek met betrekking tot de bepalingen, die voorheen de tariefverlagingen regelden, is nog steeds “hangende” bij het Arbitragehof.

05.03 Trees Pieters (CVP): Ik dank de minister voor dit antwoord.

Het incident is gesloten.

06 Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de bevordering van het personeel in het ministerie van Financiën"(nr. 2620)

06.01 Dirk Pieters (CVP): Het blijkt dat bij de administratie van directe belastingen bevorderingen en benoemingen en dus de weddeaanpassingen drie jaar of meer na de eerste zitting van het betreffende examen worden uitgevoerd. Is dat normaal? Wat is de oorzaak hiervan? Wanneer zal die situatie worden rechtgezet? Getuigt zulks van behoorlijk bestuur en goed personeelsbeheer? Kan men op die manier nog ambtenaren motiveren? Is men geen intresten verschuldigd aan ambtenaren die deze rechtmatige wedde met jaren vertraging ontvangen? Hoe kunnen zij die intresten opeisen? Welke maatregelen komen er om aan de situatie te verhelpen?

06.02 Minister Didier Reynders : De opgelopen vertraging bij bevorderingen en benoemingen is het gevolg van het herstructureringsproces. De personeelsdiensten besteden nochtans veel aandacht aan de afhandeling van de dossiers, rekening houdend met de prioriteiten. Alle schikkingen werden getroffen met het oog op

05.01 Trees Pieters (CVP): Fin mai, le ministre avait promis de faire la lumière sur le dossier de la diminution du taux de TVA pour les centres de récupération.

Où en est aujourd'hui, à la mi-novembre, la procédure devant la Cour d'arbitrage ?

Comment s'est déroulé le contact avec le ministre du Budget ?

05.02 Didier Reynders , ministre: J'ai étudié ce dossier conjointement avec le ministre du Budget. Il en est résulté, le 20 septembre 2000, un nouvel arrêté qui a été publié au Moniteur du 28 septembre 2000.

La proposition relative aux dispositions qui réglaient par le passé les réductions tarifaires est toujours «pendante» à la Cour d'arbitrage

05.03 Trees Pieters (CVP): Je remercie le ministre pour cette réponse.

L'incident est clos.

06 Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "la promotion du personnel au sein du ministère des Finances"(2620)

06.01 Dirk Pieters (CVP): Il semble qu'à l'administration des contributions directes, les promotions et les nominations – et dès lors aussi l'adaptation des traitements – interviennent trois ans ou plus après la première session de l'examen concerné. Est-ce normal ? Quelle est la cause de ce retard ? Quand va-t-on remédier à cette situation ? Celle-ci répond-elle aux exigences d'une bonne administration et d'une bonne gestion du personnel ? Peut-on encore motiver des fonctionnaires de cette manière ? Ne faudrait-il pas octroyer des intérêts de retard aux fonctionnaires qui ne reçoivent leur dû qu'après autant d'années ? Comment peuvent-ils exiger ces intérêts ? Quelles mesures sont prévues pour remédier à cette situation ?

06.02 Didier Reynders , ministre: Le retard encouru lors des promotions et nominations est la conséquence du processus de restructuration. Les services du personnel accordent toutefois une grande attention à la transmission des dossiers en tenant compte des priorités. Toutes les dispositions ont été prises pour procéder

spoedige regularisaties bij bepaalde diensten, maar het spreekt vanzelf dat elke regularisering bijzondere eisen stelt.

De intresten zijn in principe niet opeisbaar vooraleer het benoemingsbesluit ondertekend werd door de bevoegde overheid. Meestal doet de administratie er alles aan om na die ondertekening snel tot betaling over te gaan. Overigens zijn ingevolge de wet van 12 april 1965 intresten verschuldigd op een bezoldiging vanaf de eisbaarheid ervan.

06.03 Dirk Pieters (CVP): Ik kan begrip opbrengen voor de omstandigheden, maar betreur de moeilijkheden. Zeker in een administratie waar heel wat personeelsleden de kans krijgen om over te stappen naar de privé-sector.

Het incident is gesloten.

07 Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "de vergoedingen voor ambtenaren van de centrale diensten" (nr. 2621)

07.01 Dirk Pieters (CVP): Sinds de oprichting van de controlecentra krijgen de ambtenaren van de plaatselijke belastingdiensten een extra vergoeding die kan oplopen tot 7.000 frank netto per maand. Ambtenaren op het hoofdbureau krijgen die vergoeding niet. Zoiets draagt zeker niet bij tot het aantrekken van hooggekwalificeerde ambtenaren in de hoofdbesturen.

Vindt de minister deze situatie normaal? Gaat hij ermee akkoord dat de opdrachten in de hoofdbesturen hooggekwalificeerde ambtenaren vereisen? Zo ja, hoe denkt hij die kwaliteit te garanderen?

Er zou een vergoeding voor de hoofdbesturen komen. Is dat gerucht juist? Zo ja, voor wanneer is die vergoeding gepland? Kan de minister de evolutie schetsen van de taalpremie, van medio 1999 tot vandaag?

07.02 Minister Didier Reynders : Gezien de sterke decentralisatie van het ministerie van Financiën zijn problemen van lokalisatie en geografische mobiliteit van fundamenteel belang. De toestand is zorgwekkend, vooral in Antwerpen en Brussel.

Er werden verschillende voorstellen gedaan om de onderbezetting aan te pakken. Voor Brussel werd

rapidement aux régularisations dans les services concernés mais il est évident que chacune d'entre elles exige un traitement particulier.

Les intérêts ne sont, en principe, pas exigibles avant la signature de l'arrêté de nomination par l'autorité compétente. En règle générale, l'administration met tout en œuvre pour que le paiement intervienne dès ce moment. Par ailleurs, en vertu de la loi du 12 avril 1965, les intérêts sur traitement sont dus à partir de leur exigibilité.

06.03 Dirk Pieters (CVP): Je puis avoir une certaine indulgence en raison des circonstances. Je déplore cependant les difficultés rencontrées, surtout dans une administration qui emploie tant de gens susceptibles de passer au secteur privé.

L'incident est clos.

07 Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "les indemnités attribuées aux fonctionnaires des services centraux" (n° 2621)

07.01 Dirk Pieters (CVP): Depuis que les centres de contrôle ont été créés, les agents des services fiscaux locaux perçoivent une indemnité supplémentaire qui peut s'élever à 7 000 francs nets par mois. Or, les agents de l'administration centrale ne perçoivent pas cette indemnité. Cette situation n'est assurément pas de nature à inciter des personnes hautement qualifiées à entrer en service dans ces administrations.

Le ministre juge-t-il cette situation normale ? Est-il d'accord avec moi pour dire que les missions à accomplir au sein des administrations centrales doivent l'être par des fonctionnaires hautement qualifiés ? Dans l'affirmative, comment compte-t-il garantir une administration de qualité ? Il semblerait qu'une indemnité doive être octroyée aux agents des administrations centrales. Cette rumeur est-elle fondée ? Dans l'affirmative, quand cette indemnité devrait-elle entrer en vigueur ? Le ministre pourrait-il esquisser l'évolution qu'a connue la prime linguistique de la mi-1999 à aujourd'hui ?

07.02 Didier Reynders, ministre : Compte tenu de la forte décentralisation du ministère des Finances, les problèmes de localisation et de mobilité géographique revêtent une importance fondamentale. La situation est préoccupante, en particulier à Anvers et à Bruxelles.

Différentes propositions ont été faites pour remédier au manque d'effectifs. Pour Bruxelles, il a

overwogen om de taalpremie op te trekken tot 10.000 frank bruto per maand en om aan de ambtenaren van de hoofdbesturen een bijkomende premie toe te kennen.

We hebben echter keuzes moeten maken. Ik heb er uiteindelijk voor geopteerd om de kredieten voor de modernisering van het informaticasysteem op te trekken. In 2001 zullen er bovendien 1.500 statutaire ambtenaren worden aangeworven. Daardoor kan het personeelstekort in buitendiensten en hoofdbesturen worden opgelost.

Zo'n vrij massale aanwervingen stellen nogal wat problemen van praktische en organisatorische aard. Misschien moeten we streven naar eenvoudiger procedures.

07.03 Dirk Pieters (CVP): Als de minister kiest voor meer aanwervingen, kan hij dat doen zonder eerst te voorzien in de beloofde premies?

07.04 Minister Didier Reynders : Dan kan eventueel ook via de terugbetaling van vervoerskosten.

Het incident is gesloten.

08 Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Financiën over "het fiscaal regime van vergoedingen uitbetaald door de curator" (nr. 2623)

08.01 Servais Verherstraeten (CVP): Het gebeurt geregeld dat de curator de uitbetalingen aan de werknemers niet doet in het jaar waarin het faillissement heeft plaatsgevonden.

Welk fiscaal regime is van toepassing op deze uitkeringen? Is de minister bereid het fiscaal regime zonodig te wijzigen dat de uitbetalingen afzonderlijk belastbaar zouden worden

08.02 Minister Didier Reynders : Niet-betwiste bezoldigingen die laattijdig worden uitbetaald door de curator of de werkgever naar aanleiding van de vereffening bij faillissement, worden niet beschouwd als afzonderlijk belastbare achterstallige bezoldigingen. Ze beantwoorden immers niet aan de voorwaarden van artikel 171,5°, b van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen. De hoven van beroep steunen deze interpretatie.

De vergoedingen worden dus volgens het gewone aanslagstelsel belast. Ik overweeg momenteel niet om het belastingstelsel in dit verband te wijzigen. Naar aanleiding van een recente wetswijziging

été envisagé de porter la prime linguistique à 10 000 francs bruts par mois et d'octroyer une prime supplémentaire aux fonctionnaires des administrations centrales.

Mais nous avons dû opérer des choix. J'ai finalement opté pour une majoration des crédits prévus pour la modernisation du système informatique. En outre, 1.500 agents supplémentaires seront recrutés en 2001. Cela permettra de résoudre le problème de la pénurie de personnel au sein des services extérieurs et dans les administrations centrales.

Un aussi grand nombre de recrutements sont à l'origine de nombreux problèmes d'ordre pratique et organisationnel. Il faudra sans doute trouver des procédures plus simples

07.03 Dirk Pieters (CVP) : Le ministre peut-il opter pour davantage de recrutements sans d'abord prévoir les primes promises ?

07.04 Didier Reynders , ministre: Cela peut éventuellement se faire par le biais du remboursement des frais de déplacement.

L'incident est clos.

08 Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre des Finances sur "le régime fiscal des indemnités versées par un curateur" (n° 2623)

08.01 Servais Verherstraeten (CVP): Il arrive régulièrement que le curateur ne verse pas les indemnités aux travailleurs dans l'année au cours de laquelle s'est produit une faillite.

Quel régime fiscal s'applique à ces indemnités ? Le ministre est-il disposé à modifier ce régime afin que ces indemnités puissent être imposées séparément ?

08.02 Didier Reynders , ministre: Les rémunérations non contestées que le curateur ou l'employeur paie tardivement lors de la liquidation d'une faillite ne sont pas considérées comme des arriérés pouvant être imposés séparément. En effet, elles ne répondent pas aux conditions fixées à l'article 171, 5°, b du Code des impôts sur les revenus. Les Cours d'appel soutiennent cette interprétation.

Le régime fiscal classique s'applique donc à ces indemnités. A l'heure actuelle, je n'envisage pas de modifier ce régime fiscal. A la suite d'une récente

worden de vergoedingen vanwege het Fonds voor sluiting van de ondernemingen, die betaald worden na verstrijken van de periode waarop de vergoedingen betrekking hebben, vanaf het aanslagjaar 2001 onderwerpen aan een afzonderlijke aanslag.

08.03 Servais Verherstraeten (CVP): Ik weet dat de rechtspraak in verband met de voorwaarden om onder het bijzonder stelsel te vallen, zeer strikt is. Er ontstaat echter een discriminatoire situatie: werknemers die een beroep doen op het Fonds voor sluiting van de ondernemingen moeten minder belastingen betalen dan werknemers die even laattijdig uitbetaald worden, maar geen beroep kunnen doen op het Fonds. Dit gaat in tegen het gelijkheidsbeginsel. Ik zal terzake een wetsvoorstel indienen.

De **voorzitter**: De vraag van mevrouw Moerman wordt verdaagd naar een volgende vergadering.

Het incident is gesloten.

De vergadering wordt gesloten om 12.35 uur.

modification de la loi, les indemnités payées via le Fonds de fermeture des entreprises après l'expiration de la période à laquelle elles se rapportent seront soumises à une taxation séparée et ce à partir de l'exercice d'imposition 2001.

08.03 Servais Verherstraeten (CVP): Je sais que la jurisprudence relative aux conditions à remplir pour bénéficier du régime particulier, est très stricte. On constate pourtant une discrimination: les travailleurs qui peuvent faire appel au Fonds de fermeture d'entreprises doivent payer moins d'impôts que les travailleurs, payés tout aussi tardivement, qui ne peuvent pas avoir recours au Fonds. Cette discrimination est contraire au principe de l'égalité. J'ai dès lors l'intention de déposer une proposition de loi en la matière.

Le **président**: La question de Mme Moerman est reportée à une réunion ultérieure.

L'incident est clos.

La séance est levée à 12.35 heures.